

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/89/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1201898556
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1201898556.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Evy Mészárosovej v právnej veci žalobcu: A. Š. T. N. H. X. P. Ý. , Z. U., P. I.N. X.X.XXXX, Z..Č.. XXXXXX/XXXX, X. Y. Y., P. Č.. XX, zastúpená JUDr. Romanom Grigelom, advokátom, Banská Bystrica, Nad plážou č. 16, proti žalovanému: G.. D. U. A. J. Á. Č. M. U. , P. I. X.X.XXXX, Z..Č.. XXXXXX/XXXX, X. Y. Y., P. Č.. XX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 7. júna 2021, č.k. 18 C 534/2001-936, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Bratislava II. zo dňa 7. júna 2021, č.k. 18 C 534/2001-936,

- vo výroku I., ktorým vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že z vecí, ktoré mali strany sporu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne:

1. nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre katastrálne územie Z., obec Bratislava-Z., okres Bratislava II - byt č. X nachádzajúci sa na 2. poschodí vo vchode P. XX v bytovom dome súpisné č. XXX, postavenom na pozemkoch - parcelách registra "C" parcelné č. XXXXX/X o výmere 317 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 313 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 309 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 315 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 312 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 319 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie; spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a na príslušenstve bytového domu súpisné č. XXX, postaveného na pozemkoch - parcelách registra "C" parcelné č. XXXXX/X o výmere 317 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 313 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 309 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 315 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 312 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 319 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti XX/XXXXX; spoluvlastnícky podiel k pozemkom - parcelám registra "C" parcelné č. XXXXX/X o výmere 317 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 313 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 309 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 315 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 312 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 319 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti XX/XXXXX,

2. nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre katastrálne územie U. J., obec Bratislava-U. J., okres Bratislava IV - nebytový priestor - garáž č. XXX nachádzajúca sa na 5. poschodí vo vchode X.. B. v stavbe súpisné č. XXXX, postavené na pozemku - parcela registra "C" parcelné č. XXXX/XX o výmere 3.059 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie; spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach stavby a na príslušenstve stavby súpisné č. XXXX, postavené na pozemku

- parcela registra "C" parcelné č. XXXX/XX o výmere 3.059 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti X/XXX,

3. nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre katastrálne územie U. J., obec Bratislava-U. J., okres Bratislava IV - spoluvlastnícky podiel k pozemkom - parcelám registra "C" parcelné č. XXXX/XX o výmere 162 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 54 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 66 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 113 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 126 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 44 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 46 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XX o výmere 3.059 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 433 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 73 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 184 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 20 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 291 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. 1682/178 o výmere 125 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 44 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 46 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 40 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 32 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 101 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 26 m², druh pozemku ostatná plocha, o veľkosti XX/XXXX,

4. hnuťelné veci - obedová porcelánová súprava pre šesť osôb,

5. hnuťelné veci - štyri kusy obrazov v rámochoch,

- vo výroku II., ktorým vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že z vecí, ktoré mali strany sporu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného:

1. nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre katastrálne územie Z., obec Bratislava-Z., okres Bratislava II - byt č. X nachádzajúci sa na 2. poschodí vo vchode P. XX v bytovom dome súpisné č. XXX, postavenom na pozemkoch - parcelách registra "C" parcelné č. XXXXX/X o výmere 317 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 313 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 309 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 315 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 312 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 319 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie; spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a na príslušenstve bytového domu súpisné č. XXX, postaveného na pozemkoch - parcelách registra "C" parcelné č. XXXXX/X o výmere 317 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 313 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 309 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 315 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 312 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 319 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti XX/XXXXXX; spoluvlastnícky podiel k pozemkom - parcelám registra "C" parcelné č. XXXXX/X o výmere 317 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 313 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 309 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 315 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 312 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 319 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti XX/XXXXXX,

- vo výroku III., ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov sumu 24.416,77 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

- vo výroku IV., ktorým žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, p o t v r d z u j e .

II. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Bratislava II. rozsudkom zo dňa 7.6.2021, č.k. 18 C 534/2001-936, vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že z vecí, ktoré mali strany sporu v bezpodielovom

spoluvlastníctve manželov, I. do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal nehnuteľnosti uvedené vo výroku I. pod bodmi 1., 2., 3. tohto rozsudku a hnuťelné veci uvedené vo výroku I. pod bodmi 4., 5. tohto rozsudku; II. do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal nehnuteľnosti uvedené vo výroku I. bod 1. tohto rozsudku; III. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi na vyrovnanie podielov sumu 24.416,77 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku; IV. žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania.

1.2. Vychádzal zo žaloby doručenej súdu dňa 12.12.2001, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby súd vyporiadal jej bezpodielové spoluvlastníctvo so žalovaným. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorili manželstvo dňa 19.7.1986 pred Obvodným národným výborom Bratislava II., z ktorého sa im dňa 26.1.1987 narodila dcéra Martina. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 23.6.1999, sp.zn. 17 C 125/1997, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.5.2000. Počas trvania ich manželstva nadobudli so žalovaným do bezpodielového spoluvlastníctva manželov hnuťelné a nehnuteľné veci, konkrétne: nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre katastrálne územie Z., obec Bratislava-Z., okres Bratislava II - byt č. X., nachádzajúci sa na 2. poschodí, vo vchode P. č. XX, v bytovom dome súpisné č. XXX, postavenom na pozemkoch - parcelách registra "C" parcelné č. XXXXX/X o výmere 317 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 313 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 309 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 315 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 312 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 319 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie; spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a na príslušenstve bytového domu súpisné č. XXX, postaveného na pozemkoch - parcelách registra "C" parcelné č. XXXXX/X o výmere 317 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 313 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 309 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 315 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 312 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 319 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti XX/XXXXXX; spoluvlastnícky podiel k pozemkom - parcelám registra "C" parcelné č. XXXXX/X o výmere 317 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 313 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 309 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 315 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 312 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 319 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti XX/XXXXXX; byt č. X, nachádzajúci sa na 2. poschodí vo vchode P. č. XX, v bytovom dome súpisné č. XXX, postavenom na rovnakých pozemkoch ako byt č. 7; spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a na príslušenstve bytového domu súpisné č. XXX, postaveného na pozemkoch - parcelách registra "C" parcelné č. XXXXX/X o výmere 317 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 313 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 309 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 315 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 312 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXXX/X o výmere 319 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti XX/XXXXXX; ďalej nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre katastrálne územie U. J., obec Bratislava-U. J., okres Bratislava IV - nebytový priestor - garáž č. XXX nachádzajúca sa na 5. poschodí vo vchode X. B. v stavbe súpisné č. XXXX, postavenej na pozemku - parcele registra "C" parcelné č. XXXX/XX o výmere 3.059 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie; spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach stavby a na príslušenstve stavby súpisné č. XXXX, postavenej na pozemku - parcele registra "C" parcelné č. XXXX/XX o výmere 3.059 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o veľkosti 1/475; nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre katastrálne územie U. J., obec Bratislava-U. J., okres Bratislava IV - spoluvlastnícky podiel k pozemkom - parcelám registra "C" parcelné č. XXXX/XX o výmere 162 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 54 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 66 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 113 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 126 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 44 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 46 m², druh pozemku ostatná

plocha, parcelné č. XXXX/XX o výmere 3.059 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 433 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 73 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 184 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 20 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 291 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 125 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 44 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 46 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 40 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 32 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 101 m², druh pozemku ostatná plocha, parcelné č. XXXX/XXX o výmere 26 m², druh pozemku ostatná plocha, o veľkosti 11/5085; hnuiteľné veci tvoriace zariadenie vyššie uvedených bytov č. 7, č. 8: a/ obývačka: obývacia stena, sedacia súprava, koberec, konferenčný stolík, stojan na televízor, rádiomagnetofón, televízor Sony, jedálenský stôl + 8 stoličiek, parkety - podlaha, drevené dvere + zárubňa; b/ spálňa: 2 posteľe, nábytková stena, videorekordér, CD prehrávač, gramofón + platne; c/ kuchyňa: stôl + stoličky, kuchynská linka, práčka, chladnička; d/ predsieň: drevená skriňa, vešiak stojanový; e/ detská izba: posteľ, nábytková stena, koberec, písací stôl + stolička; f/ kúpeľňa: sprchový kút, umývadlo, záchod, zrkadlo, obkladačky, svietidlá; g/: ostatné hnuiteľné veci: vstupné kovové dvere, sedacia súprava, písací stôl + stolička, 2 bicykle, 2 kolieskové korčule, telefón zn. Panasonic; osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia LXi, rok výroby 1996, ŠPZ: Y. XX-XX, číslo motora: XXXXXXX, výrobné číslo vozidla: X V priebehu konania navrhla, aby bola vyporiadaná aj hodnota členského podielu v bytovom družstve prislúchajúceho k 3-izbovému družstevnému bytu č. XX nachádzajúcemu sa na 8. poschodí vo vchode J. H. č. X v bytovom dome súpisné č. XXXX, zapísanému na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie U. J., keď rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II. v konaní vedenom pod sp.zn. 20 C 480/2000 sa žalovaný stal výlučným nájomcom tohto bytu, ktorý strany sporu získali za trvania manželstva, bez povinnosti poskytnúť jej bytovú náhradu. V priebehu konania ďalej navrhla, aby bola vyporiadaná i finančná hotovosť vybratá žalovaným zo spoločného účtu č. 2619022595 v Tatra banke, a.s. dňa 17.6.1997 (deň po jej odchode zo spoločnej domácnosti) vo výške 180.000,- Sk (5.974,- €) a zo spoločnej vkladnej knižky vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. dňa 17.6.1997 vo výške 330.000,- Sk zníženú o žalovaným zaplatenú kúpnu cenu za byt č. X, na P. č. XX, vo výške 188.950,- Sk, t.j. vo výške 141.050,- Sk (4.682,- €). Naposledy žiadala, aby bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, aby bol prikázaný 2-izbový byt č. X., na P. č. XX a garáž na ul. Ľ. B. do jej výlučného vlastníctva a X-izbový byt č. X, na P. č. XX do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, že aby jej vyplatil na vyrovnanie podielov (povinnosť vyrovnať majetkovú hodnotu, ktorú nadobudne do vlastníctva vo väčšom rozsahu) sumu 12.113,- € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

1.3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že hnuiteľné veci boli zakúpené po opustení spoločnej domácnosti žalobkyňou výlučne z jeho finančných prostriedkov. Žalobkyňa sa od 1.7.1997 nepodieľala na spolufinancovaní nehnuteľností na P. č. XX ako spoluvlastníčka. Ostal po 20.6.1997 bez finančných prostriedkov, pretože žalobkyňa v doobedňajších hodinách, keď bol v práci, vykradla všetky cenné veci a finančnú hotovosť z bytu na P. č. XX, ktoré odviezla vlastným nákladným autom na B. č. X do bytu svojich rodičov. Musel si preto finančné prostriedky na rekonštrukciu bytu a nákup nového zariadenia požičať od priateľa v sume 300.000,- Sk. Hodnota osobného motorového vozidla Škoda Felícia bola podľa znaleckého posudku súdneho znalca stanovená na sumu 70.869,- Sk, pričom toto vozidlo predal za kúpnu cenu 54.000,- Sk. Súhlasil s tým, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí 2-izbový byt č. X a 1-izbový byt č. X na P. č. XX, ako aj garáž na Y. ulici (na ul. Ľ. B., poznámka súdu). Žalobný návrh žalobkyne rozšíril o hnuiteľné veci, ktoré podľa jeho názoru patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ktoré podľa neho so sebou zobrala žalobkyňa, keď sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti): a/ obedová porcelánová súprava pre 6 osôb; b/ 4 ks obrazov v rámoch; c/ 3 ks súprav posteľnej bielizne pre 3 posteľe; d/ 4 ks brúseného skla zn. BOHEMIA; e/ rádiomagnetofón (uvádzaný aj žalobkyňou v žalobe); f/ videorekordér (uvádzaný aj žalobkyňou v žalobe); g/ CD prehrávač (uvádzaný aj žalobkyňou v žalobe); h/ 100 ks CD platní; i/ značkový alkohol - 5 ks štvorlitrových Whisky, 700 ks 0,5 dcl fľaštičiek; j/ 2 ks zlatých náramkov, 2 ks zlatých náhrdelníkov, 1 ks zlatej brošne; k/ dámsky norkový kožuch; l/ 7 ks videokamier zn. Panasonic; m/ 10 ks damažkových obrusov; n/ fotoaparát zn. Olympus; o/ videokamera zn. Sony HY 8; p/ videokamera zn. Sony DV 200; q/ detská vkladná knižka uložená vo VÚB, a.s. znejúca na meno Martina Kováčiková, čiastka 180.000,- Sk; r/ detská vkladná knižka uložená v Slovenskej sporiteľni, a.s. Tomášikova 20, čiastka 3 x 100.000,- Sk; s/ finančné prostriedky uložené na devízovom účte vo VÚB, a.s. v čiastke 100.000,- Sk, ktoré mala žalobkyňa vybrať približne dňa 18.06.1997; t/ finančné prostriedky približne vo výške 500.000,- Sk, ktoré vybral z peňažného ústavu Tatra banka, a.s. dňa 16.7.1997, ktoré

mali byť odcudzené žalobkyňou dňa 20.6.1997; u/ 2 ks kufrov zn. Samsonite; v/ mladomanželská pôžička vo výške 21.347,80 Sk ku dňu 31.12.1997, ktorú od 1.1.1998 splácal. Neskôr v priebehu konania začal tvrdiť, že osobné motorové vozidlo Škoda Felícia nikdy nepredal (dal do šrotu), pričom žiadal, aby v rámci vyporiadania bolo zohľadnené zákonné poistenie tohto vozidla, ktoré znášal výlučne on, ako aj že kúpna cena za byt č. X, na P. č. XX bola vyplatená ním do rúk predávajúceho M. E. dňa 27.6.1997, nie dňa 18.6.1997, ako tvrdila žalobkyňa. V tejto súvislosti tvrdil, že kúpna cena mala byť vyplatená zo spoločnej vkladnej knižky založenej v Tatra banke, a.s., ktorú na tento účel vybral dňa 17.6.1997, avšak tieto finančné prostriedky si so sebou vzala žalobkyňa, keď opustila spoločnú domácnosť dňa 17.6.1997, takže si musel finančné prostriedky na kúpu predmetného bytu vo výške 300.000,- Sk požičať od G. O.. Túto pôžičku musel splatiť výlučne sám po rozvode manželstva, preto žiadal, aby bola započítaná ako spoločná ľarcha do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ešte neskôr v priebehu konania (písomné podanie doručené súdu dňa 2.4.2013) začal tvrdiť, že predmetný byt č. X, na P. č. XX vôbec nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože patrí do jeho výlučného vlastníctva, nakoľko sa žalobkyňa voči nemu dopustila podvodu a na jeho úkor sa stala spolumahiteľkou tohto bytu bez toho, aby finančne prispela na jeho zakúpenie a rekonštrukciu a na jeho udržanie vo vlastníctve (pravidelným platením za služby spojené s užívaním bytu). V priebehu konania rozšíril predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov o sumu 170.000,- Sk, ktorú mala žalobkyňa vybrať bez jeho vedomia z účtu vo VÚB, a.s. dňa 9.9.1997, na pojednávaní konanom dňa 24.11.2004 rozšíril predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov o 4 ks bielych záclon dovezených z Maďarska. Písomným podaním doručeným súdu dňa 5.3.2009 a dňa 2.5.2011 rozšíril masu bezpodielového spoluvlastníctva manželov o jeden pár zlatých náušnic s perlou a o jeden zlatý prsteň s perlou, ktoré mala žalobkyňa vziať z bytu spolu s ostatnými hnutelnými vecami dňa 20.6.1997. Písomným podaním doručeným súdu dňa 26.2.2020 znova rozšíril masu bezpodielového spoluvlastníctva manželov o sumu 714.000,- Sk (23.700,- €), čo odôvodnil tým, že počas manželstva vložil do Slovenskej sporiteľne, a.s. finančnú hotovosť 300.000,- Sk ako detský vklad na meno dcéry D. U. s úrokom 23 % ročne na fixné obdobie 6 rokov. Túto finančnú hotovosť si požičal od svojich rodičov s tým, že 300.000,- Sk im vráti a zostatok si ponechá pre potreby svojej rodiny. Žalobkyňa po opustení spoločnej domácnosti so sebou odniesla aj detskú vkladnú knižku, pričom sumu 714.000,- Sk z tejto vkladnej knižky vybrala dcéra D. po dosiahnutí 18 rokov. Finančná hotovosť 714.000,- Sk podľa neho zostala u žalobkyne. Nesúhlasil s tým, aby bola do bezpodielového spoluvlastníctva manželov zahrnutá trhovú hodnotu členského podielu k družstevnému bytu č. XX, na ul. J. H. č. X v Bratislave, malo by sa vychádzať nanajvýš zo zostatkovej hodnoty tohto členského podielu ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo výške 21.000,- Sk s poukazom na to, že členský podiel následne previedol za zostatkovú hodnotu vo výške 22.000,- Sk na J. O.. Argumentoval tiež tým, že žalobkyňa sa vôbec o nadobudnutie tohto členského podielu nepričinila, pretože právo nájmu k tomuto bytu získala iba uzavretím manželstva s ním a členský podiel v plnej výške zaplatili jeho rodičia. Do pasív bezpodielového spoluvlastníctva manželov žiadal zahrnúť (okrem mladomanželskej pôžičky vo výške 21.347,- Sk a zákonnej poisťky na osobné motorové vozidlo Škoda Felícia) i úhradu nevyhnutných nákladov spojených s užívaním bytov č. X, č. X, na P. č. XX a nákladov spojených s užívaním garáže na ul. Ľ. B. za obdobie od roku 1997, ako aj daň z nehnuteľností za tieto nehnuteľnosti. Ako pohľadávky voči žalobkyňi označil taktiež náklady na rekonštrukciu bytov č. X, na P. č. XX, vo výške 109.000,- Sk a č. X, na P. č. XX, vo výške 226.500,- Sk. Naposledy žiadal, aby bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že žalobkyňa „si ponechá všetko, čo ukradla a čo nadobudli sporné strany spoločne počas manželstva: ukradnuté finančné prostriedky z účtov v peňažných ústavoch v Bratislave, šperky, elektroniku, finančné prostriedky atď. ukradnuté z bytu č. X a č. X, garáž na I. I., 714.000,- Sk (23.700,- €/detský vklad/“ a on „si ponechá: 2-izbový byt č. X nadobudnutý odporcom bezplatne od zamestnávateľa ČSA, 1-izbový byt č. X a členský podiel k družstevnému bytu na I. I. (nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov).“

2. Prvoinštančný súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav veci. Na návrh strán sporu vyžiadal informáciu o bankových účtoch č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX vedených v Tatra banke, a.s. a bankových účtoch č. XXXXXX-XXX/XXXX a č. XXXXXXXXXXXXXXXX vedených vo Všeobecnej úverovej banke, a. s., najmä informáciu o stave finančných prostriedkov na uvedených účtoch ku dňu 20.5.2000. Z odpovedí z týchto bánk vyplýva, že všetky vyššie uvedené účty boli zrušené ešte pred uvedeným dňom (pred zánikom manželstva, resp. pred zánikom bezpodielového spoluvlastníctva manželov) v roku 1997, resp. v roku 1999. Na návrh sporových strán nariadil aj znalecké dokazovanie ohľadom všeobecnej hodnoty vyporiadovaných

nehnutelností, a to bytov č. X a č. X v bytovom dome na P. ul. č. XX a garáže č. XXX v garážovom dome na ul. Ľ. B., taktiež znalecké dokazovanie ohľadom všeobecnej hodnoty členského podielu v bytovom družstve prislúchajúceho k bytu č. XX v bytovom dome na ul. J. H. č. X ku dňu zániku spoločného členstva sporových strán v družstve, t.j. ku dňu 6.3.2001. Za týmto účelom ustanovil znalkyňu Ing. G. L., znalkyňu z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností. Znaleckým posudkom č. 44/2016 zo dňa 15.6.2016, znalkyňa stanovila všeobecnú hodnotu bytu č. X v bytovom dome na P. ul. č. XX na sumu 107.600,17 € a všeobecnú hodnotu bytu č. X v rovnakom bytovom dome na sumu 90.596,13 €. Znaleckým posudkom č. 45/2016 zo dňa 29.6.2016, znalkyňa stanovila všeobecnú hodnotu garáže č. XXX v garážovom dome na ul. Ľ. B. na sumu 13.400,- €. Znaleckým posudkom č. 46/2016 zo dňa 21.6.2016, znalkyňa stanovila všeobecnú hodnotu členského podielu v bytovom družstve prislúchajúceho k bytu č. XX v bytovom dome na ul. J. H. č. X ku dňu 6.3.2001 na sumu 43.974,78 €. Vo všetkých prípadoch bola všeobecná hodnota stanovená vrátane hodnoty spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového (garážového) domu a príslušenstva bytového (garážového) domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch pod bytovým (garážovým) domom. Písomným podaním doručeným súdu dňa 12.6.2019 žalobkyňa žiadala o opätovné vykonanie znaleckého dokazovania z dôvodu odstupe času, ale nakoľko nezložila v stanovenej lehote súdom uložený preddavok na trovy znaleckého dokazovania, ďalšie znalecké dokazovanie nebolo vykonané (porovnaj § 253 ods. 2, ods. 3 C.s.p.). Vykonal ďalej dôkaz oboznámením videonahrávky zachycujúcej spoločnú domácnosť sporových strán (v byte č. X na P. č. XX) v bližšie neurčenom období. Na pojednávaní konanom dňa 6.5.2021 právny zástupca žalobkyne a žalovaný zhodne uviedli, že netrvajú na vyporiadaní spoluvlastníctva k hnutelným veciam tvoriacim zariadenie bytov č. X a č. X na P. ul. č. XX z dôvodu, že väčšina týchto hnutelných vecí už neexistuje alebo má nulovú hodnotu, príp. tvorí súčasť týchto bytov. Sporové strany zhodne uviedli, že netrvajú ani na vyporiadaní spoluvlastníctva k 100 ks CD platní, 10 ks damaškových obrusov, 2 ks kufrov zn. Samsonite a 4 ks bielych záclon a záväzku spočívajúceho v zákonnej poisťke na osobné motorové vozidlo Škoda Felícia. Žalovaný v priebehu konania upustil od svojho návrhu na vyporiadanie spoluvlastníctva k 3 ks súprav posteľnej bielizne pre 3 posteľe. Sporové strany (obe, resp. len jedna z nich) na vyššie uvedenom pojednávaní naďalej trvali na tom, aby bolo vyporiadané ich bezpodielové spoluvlastníctvo vo vzťahu k nasledovným nehnuteľným a hnutelným veciam a záväzkom: a/ byt č. X nachádzajúci sa na 2. poschodí vo vchode P. č. XX, v bytovom dome súpisné č. XXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a príslušenstva bytového domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch pod bytovým domom; b/ byt č. X nachádzajúci sa na 2. poschodí vo vchode P. č. XX, v bytovom dome súpisné č. XXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a príslušenstva bytového domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch pod bytovým domom; c/ nebytový priestor - garáž č. XXX nachádzajúca sa na 5. poschodí vo vchode Ľ. B. v stavbe (garážovom dome) súpisné č. XXXX, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach garážového domu a príslušenstva garážového domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch pod garážovým domom; d/ členský podiel v bytovom družstve prislúchajúci k bytu č. XX v bytovom dome na ul. J. H. č. X ku dňu zániku spoločného členstva sporových strán v družstve, t.j. ku dňu 6.3.2001; e/ osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia LXI, rok výroby XXXX, ŠPZ: Y. XX-XX, číslo motora: XXXXXXX, výrobné číslo vozidla: X f/ obedová porcelánová súprava pre 6 osôb; g/ 4 ks obrazov v rámoch; h/ 4 ks brúseného skla zn. BOHEMIA; i/ značkový alkohol - 5 ks štvorlitrových Whisky, 700 ks 0,5 dcl fľaštičiek; j/ zlato (náramok + náhrdelník á 120g, náramok + náhrdelník á 80g, brošňa á 40g, pár náušnic s perlou, prsteň s perlou); k/ dámsky norkový kožuch; l/ suma 500.000,- Sk - cena za 7 ks predaných videokamier zn. Panasonic; m/ fotoaparát zn. Olympus; n/ videokamera zn. Sony HY 8; o/ suma 120.000,- Sk - cena za predanú videokameru zn. Sony DV200; p/ suma 170.000,- Sk - výber žalobkyňou z VÚB, a.s. dňa 9.9.1997; q/ suma 30.300,- šilingov výber žalobkyňou z VÚB, a.s. dňa 18.6.1997; r/ suma 510.000,- Sk pozostávajúca z výberu žalovaným dňa 17.6.1997 z VÚB, a.s. (vkladná knižka) vo výške 330.000,- Sk a dňa 17.6.1997 z Tatra banky, a.s. vo výške 180.000,- Sk; s/ náklady na garáž vo výške 2.000,- €, náklady na byt vo výške 22.000,- €, daň z nehnuteľnosti vo výške 1.300,- €; t/ mladomanželská pôžička vo výške 21.347,80 Sk; u/ suma 300.000,- Sk - pôžička na zaplatenie kúpnej ceny za byt č. X na P. č. XX; v/ suma 300.000,- Sk - pôžička na rekonštrukciu bytov č. X a č. X na P. č. XX; w/ suma 300.000,- Sk (resp. suma 714.000,- Sk) - vklad na detskú vkladnú knižku v Slovenskej sporiteľni, a.s.

3.1. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 143, § 148, § 149 ods. 1, ods. 3, § 150, § 703 ods. 1, ods. 2, § 705 ods. 2 Občianskeho zákonníka a dôvodil tým, že v konaní

nebolo medzi žalobkyňou a žalovaným sporné, že ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 23.6.1999, č.k. 17 C 125/1997-93, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.5.2000 (v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.3.2000, č. k. 16 Co 437/1999-121). Zánikom manželstva (t.j. právoplatnosťou rozsudku o rozvode) došlo dňa 20.5.2000 aj k zániku bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného. Keďže medzi sporovými stranami nedošlo k vyporiadaniu ich bezpodielového spoluvlastníctva dohodou, na základe včas podanej žaloby žalobkyne vykonal jeho vyporiadanie v tomto konaní podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania, resp. na základe zhodných tvrdení sporových strán dospel k záveru, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva patrili v čase jeho zániku nasledovné hnutelné a nehnuteľné veci: a/ byt č. X na P. č. XX. Medzi žalobkyňou a žalobcom nebolo sporné, že tento byt patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva, keď nadobudli vlastníctvo k tomuto bytu na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. XX X XXXX XX, uzavretej s Hlavným mestom SR Bratislava, zavkladovanej do katastra nehnuteľností dňa 10.4.1997, pod č. V-XXXXX/XX, ktorý byt predtým užívali na základe rozhodnutia Národného výboru hlavného mesta SSR Bratislava o pridelení bytu žalovanému a jeho trojčlennej rodine zo dňa 6.8.1987. Všeobecná hodnota tohto bytu bola stanovená znaleckým posudkom zo dňa 15.6.2016, č. 44/2016, na sumu 107.600,17 €; b/ byt č. X na P. č. XX. Až do písomného podania doručeného súdu dňa 2.4.2013 žalovaný zhodne so žalobkyňou tvrdil, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí aj tento byt, pričom v tomto podaní a neskôr žalovaný začal tvrdiť, že tento byt nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale do jeho výlučného vlastníctva, pretože žalobkyňa sa voči nemu dopustila podvodu a na jeho úkor sa stala spolumahiteľkou tohto bytu bez toho, aby finančne prispela na jeho zakúpenie a rekonštrukciu a na jeho udržanie vo vlastníctve (pravidelným platením za služby spojené s užívaním bytu). Skutočnosti uvádzané žalobcom (správne žalovaným, poznámka odvolacieho súdu) nemajú žiadnu právnu relevanciu a určite nevedú k záveru o výlučnom vlastníctve žalovaného. To, že žalobkyňa krátko po podpise kúpnej zmluvy opustila spoločnú domácnosť a požiadala o rozvod, nemá žiaden vplyv na to, že kúpnu zmluvu na byt uzavreli za stranu kupujúcich obaja manželia za trvania manželstva, pričom i vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 16.2.1998 pod č. V-XXXX/XX, teda za trvania manželstva. Ak by aj kúpna cena bola vyplatená z výlučných prostriedkov jedného z manželov (čo však v konaní nebolo preukázané), ale kupujúcimi by boli obaja manželia, nadobudnutý byt by tvoril vec patriacu do bezpodielového spoluvlastníctva (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 42/2011). Žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalobkyňa odniesla zo spoločnej domácnosti všetky cenné hnutelné veci a finančné prostriedky, ani finančné prostriedky určené na kúpu predmetného bytu a jeho rekonštrukciu. Ak by to však aj bola pravda a žalovaný by kúpnu cenu zaplatil z pôžičky, neznamenalo by to, že kúpnu cenu zaplatil zo svojich výlučných prostriedkov. Hodnota získaná zo zmluvy o pôžičke patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov dokonca aj vtedy, ak ide o záväzok iba jedného z manželov. Ak vznikol za trvania manželstva dlh z pôžičky (úveru), z ktorého bol zaviazaný iba jeden z manželov a takto získané prostriedky boli použité na kúpu určitej veci, náleží aj táto vec za splnenia ostatných podmienok uvedených v § 143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (porovnaj judikát R 57/1970, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 22 Cdo 1387/2008). To, že sa žalobkyňa nepodieľala na rekonštrukcii bytu a neplatila za služby spojené s užívaním bytu vyplýva z toho, že po kúpe bytu opustila spoločnú domácnosť a žalovaný ju vylúčil z užívania spoločných nehnuteľností. Táto skutočnosť nebola medzi žalobkyňou a žalovaným sporná, žalovaný aj v tomto konaní viackrát potvrdil, že na oboch bytoch vymenil zámky a žalobkyňu neumožnil tieto byty využívať. Žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť umožniť jej prístup a užívanie predmetného bytu č. X na P. č. XX. Prvoinštančný súd konštatoval, že mu je známe, že na Okresnom súde Bratislava II. prebieha medzi žalobkyňou a žalovaným spor vedený pod sp.zn. 9 C 130/2011, v ktorom sa žalobkyňa domáha (výlučného) užívania bytu č. X na P. č. XX, na čas do právoplatného skončenia tohto konania. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že aj neskôr žalobkyňa a žalovaný uzatvárali zmluvy (napr. kúpna zmluva na pozemky pod garážovým domom na ul. L. B., zmluva o nájme družstevného bytu na ul. J. H. č. X), čo však už žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil, z dôvodu ktorého zahrnul predmetný byt č. X do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného, keď jeho všeobecná hodnota bola stanovená znaleckým posudkom zo dňa 15.6.2016, č. 44/2016, na sumu 90.596,13; c/ garáž č. XXX na ul. L. B., keďže medzi stranami sporu nebolo v konaní sporné, že túto garáž nadobudli spoločne za trvania manželstva, ani to, že patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva, čo vyplýva i z listov vlastníctva č. XXXX a č. XXXX pre katastrálne územie U. J.. Znaleckým posudkom zo dňa 29.6.2016, č. 45/2016, znalkyňa stanovila všeobecnú hodnotu tejto garáže na sumu 13.400,- €; d/

hodnota členského podielu v bytovom družstve prislúchajúceho k bytu č. XX v bytovom dome na ul. J. H. č. X ku dňu zániku spoločného členstva sporových strán v družstve, t.j. ku dňu 6.3.2001. Žalovaný nesúhlasil so zahrnutím hodnoty tohto členského podielu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom neuviedol také rozhodujúce skutočnosti, ktoré by jeho zahrnutie do tejto masy vylučovali a len tvrdil, že poplatok spojený s prihlásením do bytového družstva v sume 3.250,- Sk a členský podiel vo výške 22.319,- Sk zaplatili jeho rodičia, avšak toto svoje tvrdenie nepreukázal. Žalobkyňa naopak tvrdila, že členský podiel v plnej výške zaplatili ako manželia z prostriedkov z ich bezpodielového spoluvlastníctva. V konaní bolo medzi žalobkyňou a žalovaným nesporné, že im za trvania manželstva vzniklo k predmetnému družstevnému bytu právo spoločného nájmu bytu a súčasne spoločné členstvo v bytovom družstve na základe zmluvy o nájme bytu zo dňa 26.1.1999. V konaní bolo tiež nesporné, že Okresný súd Bratislava II. na základe návrhu žalovaného, rozsudkom zo dňa 7.12.2000, č.k. 20 C 480/2000-39, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.12.2000, zrušil právo spoločného nájmu žalobkyne a žalovaného k predmetnému bytu s tým, že výlučným nájomcom a členom družstva sa stal žalovaný, pričom žalobkyňi nebolo priznané právo na bytovú náhradu. V prípade, ak boli manželia spoločnými členmi družstva, je hodnota členského podielu predmetom vyporiadania v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na rozdiel od vecí, treba hodnotu členského podielu v bytovom družstve v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zisťovať v čase zániku spoločného nájmu družstevného bytu a zániku spoločného členstva rozvedených manželov v družstve a nie v čase vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Pri určovaní hodnoty členského podielu je potrebné vychádzať z jeho obvyklej ceny, t.j. ceny, za ktorú je možné v danom mieste a čase nadobudnúť členské práva a povinnosti k bytu porovnateľnej veľkosti, polohy, vybavenia, veku a podobne (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 202/2017). Znaleckým posudkom zo dňa 21.6.2016, č. 46/2016, znalkyňa stanovila všeobecnú hodnotu členského podielu ku dňu 6.3.2001 na sumu 43.974,78 €. Z vyššie uvedených dôvodov vychádzal z takto určenej všeobecnej hodnoty, nie zo zostatkovej hodnoty členského podielu, ako žiadal žalovaný. Z uvedeného dôvodu bolo rovnako irelevantné, ako následne (po zániku spoločného nájmu družstevného bytu a zániku spoločného členstva v bytovom družstve) žalovaný s týmto členským podielom naložil, teda či ho ďalej užíval, či ho daroval alebo predal a ak ho predal, tak za akú cenu. Preto sa nezaoberal tým, že žalovaný mal následne previesť tento členský podiel na Ing. J. O. za sumu 22.000,- Sk (za zostatkovú hodnotu), ani tým, že tento byt sa následne opätovne dostal do majetkovej sféry žalovaného na základe darovacej zmluvy (v zmysle listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie U. J. zo dňa 31.1.2009). Keďže však bolo v konaní preukázané, že žalovaný členský podiel scudzil na základe dohody o prevode členských práv a povinností, do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zahrnul peňažný ekvivalent hodnoty tohto členského podielu (sumu 43.974,78 €); e/ osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia LXi, rok výroby XXXX, ŠPZ: Y. XX-XX, číslo motora: XXXXXXX, výrobné číslo vozidla: X Žalovaný vo vyjadrení k žalobe potvrdil, že toto vozidlo tvorilo súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov, bolo ale predané po jeho zániku na základe kúpnej zmluvy za cenu 54.000,- Sk. Neskôr v konaní začal žalovaný tvrdiť, že toto vozidlo nikdy nepredal a že skončilo na šrotovisku, pričom tento rozpor vo svojich tvrdeniach nijako nevysvetlil a zmenené skutkové tvrdenia ani nepreukázal. Naopak, žalovaný v konaní predložil kúpnu zmluvu zo dňa 18.2.2002, osvedčenie o evidencii vozidla zo dňa 8.3.2002 a znalecký posudok zo dňa 17.2.2002, č. 14/2002, z ktorých vyplýva, že vozidlo predal Ing. J. E. za kúpnu cenu 54.000,- Sk (1.792,47 €), z dôvodu ktorého bola zahrnutá do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov suma 1.792,47 €, ako peňažný ekvivalent predaného vozidla; f/ obedová porcelánová súprava pre 6 osôb (podľa žalovaného pre 12 osôb). Medzi žalobkyňou a žalovaným nebolo sporné, že tieto hnutelnosti sú v dispozícii žalobkyne. Žalovaný v konaní tvrdil, že ich hodnota je vo výške 5.000,- Sk, žalobkyňa naopak tvrdila, že ich zostatková hodnota je 2.500,- Sk. Keďže žiadna zo sporových strán v konaní hodnotu týchto hnutelností nepreukázala a ani nenavrholo vykonanie dôkazu na jej preukázanie (napr. znalecké dokazovanie), vychádzal z ich hodnoty vo výške 2.500,- Sk (82,99 €), ktorá nebola medzi stranami sporná; g/ štyri kusy obrazov v rámoch (krajinky, štyri ročné obdobia, dovezené z New Yorku). Medzi stranami sporu nebolo sporné, že tieto hnutelnosti sú v dispozícii žalobkyne. Žalovaný v konaní tvrdil, že ich hodnota je vo výške 15.000,- Sk, žalobkyňa naopak tvrdila, že ich hodnota je nanajvýš 2.500,- Sk. Keďže žiadna zo sporových strán v konaní hodnotu týchto hnutelností nepreukázala a ani nenavrholo vykonanie dôkazu na jej preukázanie (napr. znalecké dokazovanie), vychádzal z ich hodnoty vo výške 2.500,- Sk (82,99 €), ktorá nebola medzi stranami sporná. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného nezahrnul nasledovné hnutelné veci, resp. finančné prostriedky: a/ štyri kusy brúseného skla zn. BOHEMIA, keď žalovaný v konaní tvrdil, že žalobkyňa si so sebou zobrala dva kusy váz, dva

kusy podnosov a dva kusy veľkých popolníkov spolu v hodnote 20.000,- Sk. Žalobkyňa toto tvrdenie žalovaného poprela, pričom uviedla, že tieto veci po jej odchode do Kanady ostali v ich spoločnom byte a nachádzajú sa preto stále u žalovaného. Ani jedna zo sporových strán však svoje tvrdenie v konaní nepreukázala, resp. nenavrhol na preukázanie svojho tvrdenia vykonanie žiadneho dôkazu. Svedkyňa D. U. (dcéra sporových strán) vo svojej výpovedi uviedla, že si nepamätá, že by si z bytu odniesli nejaké krištáľové sklo, naopak, z bytu odniesli len svoje osobné veci. Takisto svedkyňa M. U. (matka žalobkyne) vo svojej výpovedi uviedla, že si žalobkyňa po odsťahovaní od žalovaného doniesla len svoje osobné veci. Ani v čestných vyhláseniach Ing. Z. L. a G. W. neboli tieto veci spomenuté. Svedkovia G. W. a X. G. vo svojich výpovediach uviedli, že síce boli prítomní pri sťahovaní (pomáhali pri ňom), ale nevedeli sa vyjadriť k tomu aké veci sa sťahovali, uviedli len toľko, že sa odnášali krabice (podľa svedka X. G. 8-10 kusov) a tašky (igelitové a cestovné) a že celé sťahovanie trvalo asi 10-15 minút. Keďže nebolo v konaní preukázané, či tieto veci v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov vôbec existovali (tobôž v čase jeho rozhodnutia) a zároveň nebola preukázaná ani ich hodnota, neboli zahrnuté do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov; b/ značkový alkohol (5 ks štvorlitrových Whisky, 700 ks 0,5 dcl fľaštičiek) v hodnote 64.000,- Sk. Žalovaný tvrdil, že žalobkyňa pri sťahovaní odniesla aj tento značkový alkohol; žalobkyňa uvedené poprela a naopak tvrdila, že tento alkohol zostal v ich spoločnom byte. Svedkyňa D. U. vo svojej výpovedi uviedla, že si pamätá malé fľaštičky, ktoré mama získala ako darček z lietadla, keď robila letušku, tieto teda neboli kupované, nejaké kusy fľaštičiek si zobrali a pamätala si, že brali aj nejakú whisky. Svedok G. W. vo svojej výpovedi uviedol, že si pamätá, že v taškách niečo hrkotalo, vedel že žalovaný zbiera malé fľaštičky s alkoholom. Vo svojom čestnom vyhlásení uviedol, že vynášal lykovú tašku s malými fľaštičkami od koňakov a whisky a všimol si i štvorlitrové fľaše od whisky (cca 4 kusy). K uvedenému malo dôjsť v júni 1997, pričom žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že tieto veci existovali aj v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov dňa 20.5.2000 (a v čase rozhodnutia súdu), ani ich množstvo, kvalitu (značku) a cenu. Ide pritom o spotrebný tovar, takže je predpoklad, že tieto veci po takmer 24 rokoch neexistujú, resp. majú nulovú hodnotu. Prvoinštančný súd k tomuto dodal, že je fyzicky nemožné, aby sa do jednej (lykovej) tašky štandardnej veľkosti zmestilo 700 ks 0,5 dcl fľaštičiek alkoholu (ide o 35 litrov alkoholu v sklenených fľaštičkách). Keďže návrh žalovaného v tejto časti bol príliš neurčitý a nepreukázaný, tieto veci nezahrnul do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov; c/ zlato (náramok + náhrdelník á 120 g, náramok + náhrdelník á 80 g, brošňa á 40 g, pár náušnic s perlou, prsteň s perlou) v hodnote 332.000,- Sk a dámsky norkový kožuch v hodnote 150.000,- Sk, ktoré navrhol žalovaný vyporiadať, ktoré si so sebou mala odniesť žalobkyňa pri sťahovaní, ktorá však toto tvrdenie žalovaného poprela a uviedla, že v roku 1993 sa do ich spoločného bytu vlámala neznáma osoba a odcudzila veci väčšej hodnoty, vrátane zlata a kožuchu. Žalovaný svoje tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázal, najmä že predmetné zlaté šperky a dámsky kožuch existovali v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov (resp. v čase jeho vyporiadania), ani to, aký bol pôvod týchto vecí, teda či boli zakúpené z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a v čase trvania tohto spoluvlastníctva. Rovnako nepreukázal aká bola ich nadobúdacia cena a aká bola ich cena v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. v čase jeho vyporiadania, pričom za účelom preukázania týchto skutočností vôbec nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu a v konaní predložil iba čestné vyhlásenia Ing. O. M. a N. X.. Z čestného vyhlásenia Ing. O. M. zo dňa 28.2.2009 vyplýva, že menovaný bol v júni 1997 u žalobkyne a žalovaného za účelom kúpy zlatých šperkov (brošňa zo žltého a červeného zlata, náramok a náhrdelník zo žltého zlata, všetko 18 karátov), pričom žalobkyňa mu mala ponúknuť aj perlové náušnice a nejaké retiazky. Keď sa chcel telefonicky dohodnúť na termíne prevzatia a zaplata zlatých šperkov, bolo mu oznámené, že žalobkyňa odišla zo spoločnej domácnosti a uvedené veci si zobrala so sebou. Z čestného vyhlásenia N. X. zo dňa 27.2.2009 je zrejmé, že menovaná bola začiatkom júna 1997 u žalovaného za účelom pozretia si norkového kožuchu, o tovar prejavila záujem, dohodli sa, že si ho príde prevziať ku koncu júna 1997 a zaplatí zaň dohodnutú cenu, ktorú si mali ešte upresniť so žalobkyňou, ktorá nebola prítomná, predbežná dohoda bola na sume cca 135.000,- Sk. Keď chcela telefonicky dohodnúť presný termín príchodu, bolo jej oznámené, že žalobkyňa odišla zo spoločnej domácnosti a uvedené veci si zobrala so sebou. Z týchto čestných vyhlásení nevyplývajú skutočnosti relevantné pre zaradenie týchto vecí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd prvej inštancie vyslovil pochybnosti o vierohodnosti uvedených čestných vyhlásení, keďže boli očividne koncipované samotným žalovaným a po viac ako 12 rokoch. Návrh žalovaného na zaradenie predmetných vecí do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov bol príliš neurčitý a nepreukázaný. Naopak, svedkyňa M. U. vypovedala, že žalobkyňa si zo spoločnej domácnosti odniesla len svoje osobné veci, ktoré boli zabalené v dvoch alebo troch krabiciach. Svedkyňa D. U. vo svojej výpovedi uviedla, že pri sťahovaní si so žalobkyňou odniesli

len svoje vlastné osobné veci, ktoré používali pre vlastnú potrebu. Pokiaľ si aj zobrali nejaké šperky, išlo o šperky, ktoré nosila buď ona alebo žalobkyňa. Potvrdila, že si žalobkyňa so sebou zobrala aj zlaté šperky, náhrdelník a náramok, nevedela však koľko kusov, išlo však o jej osobné šperky, ktoré nosila. Na prsteň s perlou si svedkyňa nespomenula, nevedela si ho predstaviť. Na otázku, či si pamätá, že by si žalobkyňa so sebou z bytu odniesla norkový kožuch a že by takýto kožuch nosila v Kanade, svedkyňa uviedla, že si na žiadny taký kožuch nepamätá. Ak by si aj žalobkyňa so sebou zobrala svoje osobné šperky, tieto by netvorili predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko podľa § 143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva nepatria veci, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe len jedného z manželov. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov zlaté šperky a norkový kožuch nezahŕnul do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov;

d/ sedem kusov videokamier zn. Panasonic, fotoaparát zn. Olympus a videokamera zn. Sony HY 8 (resp. ich peňažný ekvivalent vo výške 500.000,- Sk) a videokamera zn. Sony DV200 (resp. jej peňažný ekvivalent vo výške 120.000,- Sk). Žalovaný tvrdil, že 7 ks videokamier a ďalšia videokamera boli predané v roku 1997 prostredníctvom matky žalobkyne za cenu 500.000,- Sk a 120.000,- Sk s tým, že peniaze si ponechala žalobkyňa. Na inom mieste žalovaný uviedol, že videokamery zn. Panasonic boli predané za cenu 65.000,- Sk za kus, spolu vo výške 455.000,- Sk. Fotoaparát zn. Olympus a videokameru zn. Sony HY 8 si podľa žalovaného žalobkyňa zobrala so sebou pri sťahovaní. Žalobkyňa tvrdenia žalovaného poprela a uviedla, že videokamery zn. Panasonic a videokameru zn. Sony DV200 predal žalovaný spolu s jej otcom, pričom peňažnú hotovosť si rozdelili medzi sebou a ona z ich predaja nedostala žiadne peniaze. Fotoaparát zn. Olympus a videokamera zn. Sony HY 8 podľa nej ostali v ich spoločnej domácnosti, teda v dispozícii žalovaného. Aj tento návrh žalovaného na zaradenie týchto vecí (resp. ich peňažných ekvivalentov) do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov bol príliš neurčitý a nepreukázaný na to, aby tieto veci boli vyporiadané, pričom žalovaný na preukázanie svojich tvrdení predložil len tri (takmer identické) čestné vyhlásenia D. O. zo dňa 23.2.2009, T. zo dňa 28.2.2009 a E. V. zo dňa 23.2.2009 a navrhol výsluch svedka H. E.. Z čestných vyhlásení vyplýva, že menovaní mali v auguste 1997 (v čase, keď sa mala žalobkyňa nachádzať v Kanade) kúpiť od žalovaného videokameru zn. Panasonic tak, že prišli do bytu na P. č. XX za ním, ale on nemal kameru u seba doma, museli chvíľu počkať kým kameru priniesla pani U. (matka žalobkyne), ktorá ju odovzdala žalovanému. Následne po vyplatení dohodnutej ceny mal žalovaný peniaze odovzdať pani U., ktorá aj s peniazmi odišla. Podobne svedok H. E. vo svojej výpovedi uviedol, že jeho firma od žalovaného kupovala kamery, pričom raz sa stalo, že kameru do bytu žalovaného priniesla staršia pani dôchodkyňa s tým, že žalovaný dal peniaze vyplatené za kameru tejto pani. Z týchto čestných vyhlásení a svedeckej výpovede tak vôbec nevyplýva cena, za ktorú mali byť videokamery predané, ani to, či sa tieto peniaze dostali do majetkovej dispozície žalobkyne. Prvoinštančný súd mal tak pochybnosti o vierohodnosti týchto čestných vyhlásení, keďže boli očividne koncipované samotným žalovaným a po viac ako 12 rokoch. Navyše, svedkyňa M. vo svojej výpovedi uviedla, že si nepamätá, že by si žalobkyňa pri sťahovaní doniesla nejaké kamery, spomenula si len na to, že si doniesla len svoje osobné veci. Takisto na otázku žalovaného, či si pamätá, že od nej niektorí ľudia preberali kamery a ona od neho preberala peniaze, svedkyňa uviedla, že si na to vôbec nepamätá. Rovnako D. U. vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že pri sťahovaní nevidela žiadne videokamery. Nepamätala si ani, že by so žalobkyňou odniesli fotoaparát zn. Olympus alebo videokameru zn. Sony, tieto veci neskôr u svojej babky, ani v Kanade nevidela. V Kanade bolo podľa tejto svedkyne kupované všetko nové. Vo vzťahu k fotoaparátu zn. Olympus a videokamere zn. Sony HY 8 žalovaný nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu, nepreukázal ani, že tieto veci existovali v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. v čase jeho vyporiadania, rovnako žiadnym spôsobom nepreukázal ich hodnotu. Žiadne dôkazy nepredložil ani vo vzťahu k predaju kamery zn. Sony DV200 za cenu 120.000,- Sk. Zo všetkých týchto dôvodov predmetné veci neboli zahrnuté (resp. ich peňažný ekvivalent) do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov; e/ suma 170.000,- Sk (výber žalobkyňou z VÚB, a.s. dňa 9.9.1997) a suma 30.300,- šilingov (výber žalobkyňou z VÚB, a.s. dňa 18.6.1997), ktoré žalovaný žiadal zahrnúť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobkyňa nepoprela, že tieto peniaze vybrala, tvrdila ale, že ich v celom rozsahu použila na zaplatenie výdavkov na maloletú dcéru D. a za týmto účelom predložila potvrdenia o zaplatení letných táborov dcéry v júni 1999 vo výške 588,50 CAD (cca 17.596,- Sk), v auguste 1999 vo výške 996,80 CAD (cca 27.810,- Sk), v júli 2000 vo výške 1.219 CAD (cca 38.642,- Sk) a v júli 2001 vo výške 1.299,20 CAD (cca 41.132,- Sk), potvrdenia o zaplatení školného dcéry za obdobie od marca do júna 1999 vo výške 3.100,- CAD (cca 75.950,- Sk), od septembra 1999 do júna 2000 vo výške 8.013,- CAD (cca 223.562,- Sk) a od septembra 2000 do júna 2001 vo výške 8.013,- CAD (cca 259.621,- Sk). Svedkyňa D. U. vo svojej výpovedi potvrdila, že chodila každoročne na jeden až tri týždne na letné tábory, ktoré platila žalobkyňa, alebo jej nový partner, že mala zvýšené náklady na starostlivosť o zuby, pretože nosila strojček, tieto náklady

platila žalobkyňa, alebo jej nový partner, že chodila do privátnej školy s drahým školným, aby sa naučila anglicky, pričom však nevedela uviesť či školné platila žalobkyňa alebo jej nový partner. Na základe týchto dôkazov bolo preukázané, že uvedené finančné prostriedky boli v celom rozsahu spotrebované na starostlivosť o maloletú dcéru sporových strán. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa pritom nemožno domáhať náhrady toho, čo bolo vynaložené na zadováženie vecí, ktoré slúžia bežnej osobnej potrebe jedného z manželov alebo na úhradu jeho bežných povinností, prípadne aj na úhradu povinností, ktoré vyplývajú zo zákona (napr. plnenie vyživovacej povinnosti k deťom alebo rodičom). Z uvedeného dôvodu na tieto sumy pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov neprihliadal; f/ suma 510. 000,- Sk pozostávajúca z výberov žalovaným dňa 17.6.1997 z VÚB, a.s. (vkladná knižka) vo výške 330.000,- Sk (č. l. 94) a dňa 17.6.1997 z Tatra banky, a.s. vo výške 180.000,- Sk (č. l. 117), ktorú celú sumu žiadal žalovaný zahrnúť do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorú podľa jeho tvrdenia mala žalobkyňa zobrať zo spoločnej domácnosti bez jeho vedomia a použiť výlučne pre svoju potrebu. Žalobkyňa uvedené poprela a uviedla, že uvedené sumy boli použité na kúpu bytu č. X na P. č. XX, resp. na rekonštrukciu tohto bytu. Žalovaný svoje tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázal, tak sa vychádzalo z dostupných listinných dôkazov (potvrdenie o výbere hotovosti, vkladná knižka), z ktorých vyplynulo, že tieto finančné prostriedky vybral z účtu, resp. z vkladnej knižky žalovaný, ktorý ich tak mal vo svojej majetkovej dispozícii (mohol ich použiť na kúpu bytu č. 8, resp. na jeho rekonštrukciu). Žalobkyňa navrhla, aby bola vyporiadaná finančná hotovosť vybratá žalovaným zo spoločného účtu č. XXXXXXXXXXXX v Tatra banke, a.s. dňa 17.6.1997 vo výške 180.000,- Sk (5.974,- €) a z vkladnej knižky vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. dňa 17.6.1997 vo výške 330.000,- Sk zníženú o žalovaným zaplatenú kúpnu cenu za byt č. X vo výške 188.950,- Sk, t.j. vo výške 141.050,- Sk (4.682,- €); ide o tie isté peňažné prostriedky, ktoré žiadal vyporiadať i žalovaný. Je pravdou, že v kúpnej zmluve s M. E. zo dňa 20.6.1997 (č.l. 171) je uvedená kúpna cena vo výške 188.950,- Sk, avšak obe sporové strany v konaní uvádzali, že kúpna cena za byt bola vo výške 300.000,- Sk, ktorá vyplýva taktiež z čestného vyhlásenia M. E. zo dňa 27.6.1997 (č.l. 72), v ktorom menovaný potvrdil, že dňa 27.6.1997 prevzal sumu 300.000,- Sk, ako protihodnotu za jeho byt č. 8. Žalobkyňa počas svojho výsluchu dňa 22.1.2004 potvrdila, že dňa 18.6.1997 bola predávajúcemu Igorovi Pobehovi vyplatená suma 300.000,- Sk a zostatok zo sumy vybratej z vkladnej knižky vo výške 30.000,- Sk bol použitý na poplatky spojené s prevodom bytu. Ako vyplýva z čestného vyhlásenia žalovaného zo dňa 27.6.1997 (č.l. 78) a priložených listín (daňová exekučná výzva, platobný výmer, príkaz na úhradu), žalovaný uhradil v súvislosti s prevodom uvedeného bytu poplatok za návrh na vklad do katastra nehnuteľností, daň z príjmu fyzických osôb a daň z prevodu nehnuteľnosti. Prvoinštančný súd sa môže len domnievať prečo bola v kúpnej zmluve uvedená nižšia kúpna cena (napr. z dôvodu nižšej dane z prevodu nehnuteľnosti), na základe vykonaného dokazovania však dospel k jednoznačnému záveru, že predávajúcemu bola vyplatená suma 300.000,- Sk a tak vychádzal z toho, že celá suma 330.000,- Sk bola skonzumovaná v súvislosti s prevodom predmetného bytu. Vo vzťahu k sume 180.000,- Sk (vybratej žalovaným dňa 17.6.1997 z účtu v Tatra banke, a.s.) konštatoval, že medzi žalobkyňou a žalovaným nebolo sporné, že žalovaný po samotnej kúpe vykonal v roku 1997, resp. v roku 1998 rekonštrukciu bytu č. X na P. č. XX. Svedkyňa D. U. vo svojej výpovedi potvrdila, že v tomto období prebehla rekonštrukcia tohto bytu a že v pôvodnom byte (č. 7) rekonštrukcia nebola, len sa brúsili parkety a dokupoval sa nový nábytok. Žalovaný v konaní predložil účtovné doklady (pokladničné bloky, faktúry) od podnikateľov PARKETT PLUS s.r.o. (č.l. 22), FeMaDa s.r.o. (č.l. 23), X. D. - SAND GLASS (č. l. 25), KERIMAX a.s. (č.l. 33), DREVOEXPORT - COMMERCE s.r.o. (č. l. 34 a 41), KA-Mi stavebne združenie (č.l. 39), Technomarket spol. s r.o. (č.l. 40), JOPA spol. s r.o. (č. l. 41), DEA spol. s r.o. (č.l. 41) a Rako na Slovensku, s.r.o. (č.l. 42, 43) v celkovej sume 131.476,50 Sk a vo svojich vyjadreniach uvádzal aj ďalšie položky rekonštrukcie, ktorých vykonanie síce nepodložil žiadnymi listinnými dokladmi, ale tieto žalobkyňa žiadnym spôsobom nespochybnila. Z uvedených dôvodov preto vychádzal z toho, že celá suma 180.000,- Sk bola žalovaným použitá na rekonštrukciu bytu s tým, že tak ako už uvádzal, pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sa nemožno domáhať náhrady toho, čo bolo vynaložené na zadováženie vecí, ktoré slúžia bežnej osobnej potrebe jedného z manželov. Vzhľadom k tomu, že suma 510.000,- Sk (330.000,- Sk + 180.000,- Sk) v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov neexistovala, ale bola v celom rozsahu spotrebovaná za trvania manželstva na spoločný majetok manželov, na túto sumu neprihliadal; g/ suma 300.000,- Sk (resp. suma 714.000,- Sk) - vklad na tri detské vkladné knižky v Slovenskej sporiteľni, a.s., ktorú žiadal žalovaný zahrnúť do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá suma 300.000,- Sk bola vložená na detskú vkladnú knižku na meno D. U. v Slovenskej sporiteľni, a.s., ktorú si požičal od svojich rodičov s tým, že im ju vráti a zvyšok si ponechá pre potreby svojej rodiny. Uviedol tiež, že uloženú sumu 714.000,- Sk po dosiahnutí plnoletosti vybrala z vkladnej knižky dcéra, ale táto

finančná hotovosť mala ostať u žalobkyne. Súd prvej inštancie konštatoval, že samotný žalovaný na pojednávaní konanom dňa 4.2.2009 uviedol, že dcére „pred zánikom BSM vložil na účet 300.000,- Sk zo spoločných finančných prostriedkov oboch účastníkov“, preto neuveril zmeneným skutkovým tvrdeniam žalovaného, že si tieto finančné prostriedky požičal od svojich rodičov. Žalovaný navyše tieto svoje tvrdenia nijako nepreukázal. Bez ohľadu na to, či išlo o peňažné prostriedky sporových strán alebo o peňažné prostriedky rodičov žalovaného, tieto boli vložené na detskú vkladnú knižku (resp. tri vkladné knižky) na meno dcéry sporových strán, takže s nimi v zmysle § 783 Občianskeho zákonníka bola oprávnená nakladať iba dcéra sporových strán, ktorá bola aj vlastníkom týchto finančných prostriedkov, ktoré netvorili súčasť bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán, z dôvodu ktorého ich nezahrnul do vyporiadania. Dodal, že mu je známe, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 20 C 512/2000 sa navrhovatelia MVDr. G. U. a D. U. (rodičia žalovaného) domáhali voči odporcom A. J. (žalobkyňa), D. U. (žalovaný) a Slovenská sporiteľňa a.s., určenia vlastníckeho práva k vkladom spolu vo výške 300.000,- Sk (3 x 100.000,- Sk) na troch vkladných knižkách „Detský vklad“ znejúcich na meno D. U. (dcéra sporových strán). Rozsudkom zo dňa 3.7.2003, č.k. 20 C 512/2000-67, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.5.2005 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.3.2005, č.k. 7 Co 233/2003-102), bola žaloba zamietnutá s odôvodnením, že išlo o detský vklad na meno dieťaťa, teda určeným pre dieťa, ktoré je aj jeho vlastníkom s tým, že s vkladnou knižkou na meno môže disponovať iba ten, na koho meno bola založená, t.j. D. U., resp. jej zákonní zástupcovia. Súd prvej inštancie dôvodil, že zo záväzkov, ktoré žiadal žalovaný zohľadniť, zahrnul do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov iba mladomanželskú pôžičku sporových strán od Slovenskej sporiteľne, a.s., vedenú pod číslom účtu XXXXXXXXXX. Žalovaný poukázal na to, že podľa uzávierkového výpisu z decembra 1997 bola nesplatená časť pôžičky vo výške 21.347,80 Sk, že ju splácal od odchodu žalobkyne zo spoločnej domácnosti až do zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov a následne aj výlučne sám. Žalobkyňa naopak tvrdila, že táto pôžička bola splatená za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov manželov. Zo žalovaným predložených výpisov z účtu za obdobie od 1.1.2002 do 19.1.2004 (č.l. 730-733) mal za preukázané, že žalovaný platil mesačne splátku tejto pôžičky vo výške 350,- Sk. Za obdobie od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov (dňa 20.5.2000) do úplného splatenia pôžičky (dňa 16.1.2004) žalovaný zaplatil sumu 11.200,- Sk (32 x 350,- Sk) a pretože v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka je každý z manželov oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, preto zohľadnil sumu 11.200,- Sk (371,77 €) v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Splátky zaplatené žalovaným za obdobie od odchodu žalobkyne zo spoločnej domácnosti do zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov ale nezohľadnil, nakoľko tieto boli uhradené za trvania manželstva z príjmov žalovaného, teda zo spoločných prostriedkov manželov patriacich do ich bezpodielového spoluvlastníctva (príjem každého z manželov v zmysle § 143 Občianskeho zákonníka patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov). Naopak, v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov nezohľadnil nasledovné záväzky hradené žalovaným: a/ náklady na garáž vo výške 2.000,- €, náklady na byt vo výške 22.000,- €, daň z nehnuteľnosti vo výške 1.300,- €. Žalobkyňa proti zaradeniu týchto nákladov do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov namietala, že išlo podľa nej o osobné výdavky žalovaného spojené s jeho užívaním ich spoločného majetku. Poukázala na to, že úžitok z ich spoločného majetku má od roku 1997 výlučne žalovaný, ktorý jej v rozpore s dobrými mravmi bráni v užívaní tohto ich spoločného majetku. Prvoinštančný súd ďalej dôvodil, že v konaní bolo nesporné, že žalovaný vylúčil žalobkyňu z užívania predmetných nehnuteľností, ktorého využíva výlučne sám pre svoje vlastné potreby a v takom prípade nemôže žiadať úhradu (polovice) nákladov spojených s užívaním týchto nehnuteľností. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd neprihliada na náklady vynaložené z výlučného majetku manžela na bežnú údržbu majetku, ktorý je síce v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, avšak užíva ho len tento manžel (porovnaj FEKETE, I.: Občiansky zákonník. 2. zväzok. Veľký komentár. 2. aktualizované a rozšírené vydanie. Bratislava: Eurokódex 2015. s. 400). Ak žalovaný hradil náklady na byty, alebo garáž do zániku manželstva (dňa 20.5.2000) zo svojich vlastných príjmov (zo mzdy, príp. z iných príjmov), tak ich hradil z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva, pretože aj príjmy manželov v zmysle § 143 Občianskeho zákonníka patria do bezpodielového spoluvlastníctva; b/ sumu 300.000,- Sk - pôžička na rekonštrukciu bytov č. X a č. X na P. č. XX. Žalovaný v konaní tvrdil, že finančné prostriedky na rekonštrukciu bytu a nákup nového zariadenia vo výške 300.000,- Sk si požičal od svojho priateľa, na preukázanie tohto tvrdenia predložil zmluvu o pôžičke uzavretú dňa 23.7.1997 medzi Emilom Richterom ako veriteľom a ním ako dlžníkom (č.l. 17), v zmysle ktorej veriteľ požičal dlžníkovi sumu 300.000,- Sk za účelom financovania rekonštrukcie bytov na P. č. XX a na dovybavenie týchto bytov nábytkom. Na tejto zmluve je rukou dopísaná poznámka „dňa 28.11.2001 som prevzal

od dlžníka poslednú splátku, t.z. spolu 300.000,- Sk, slovom tristotísíc Sk.“ Svedok M. H. vo svojej výpovedi potvrdil, že bol svedkom pri tejto pôžičke. Žalobkyňa tento záväzok žalovaného neuznala a tvrdila, že rekonštrukcia oboch uvedených bytov bola ukončená počas trvania manželstva zo spoločných finančných prostriedkov. Prvoinštančný súd poukázal na to, že hodnota získaná zo zmluvy o pôžičke patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, dokonca aj vtedy, ak ide o záväzok iba jedného z manželov. Ak boli na rekonštrukciu vecí v bezpodielovom spoluvlastníctve použité peniaze opatrené záväzkom len jedného z manželov, ktorý je povinný splniť len tento zaviazaný manžel (po zániku manželstva), zakladá táto skutočnosť pri zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nárok na vyporiadanie jeho prínosu z oddeleného majetku na spoločný majetok (v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka). Žalovaný by mal potom nárok na vyporiadanie toho, čo zaplatil po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo svojho vlastného majetku na splatenie predmetnej pôžičky, ale nemal by nárok na vyporiadanie toho, čo zaplatil na splatenie pôžičky za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov, ktorými sú v zmysle § 143 Občianskeho zákonníka aj príjmy každého z manželov. Žalovaný však v konaní vôbec nepreukázal koľko splátok a v akej výške zaplatil za trvania manželstva (zo svojich príjmov, ktoré tvorili súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov) a koľko splátok a v akej výške zaplatil až po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z predmetnej zmluvy o pôžičke vyplýva len toľko, že dňa 28.11.2001 veriteľ prevzal od dlžníka poslednú splátku. Nemohol tak ustáliť akú časť pôžičky žalovaný zaplatil zo svojich finančných prostriedkov po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov a tak ju v rámci vyporiadania nezohľadnil. Navyše, v konaní bolo preukázané, že žalovaný vybral dňa 17.6.1997 z účtu v Tatra banke, a.s. sumu 180.000,- Sk, ktorá mala byť použitá i na predmetnú rekonštrukciu bytu. Nie je preto zrejme (v konaní to nebolo preukázané), za akým účelom žalovaný túto zmluvu o pôžičke uzavrel a ako s touto pôžičkou skutočne naložil. K uvedenému ešte dodal prvoinštančný súd, že ak by aj žalovaný v konaní preukázal, že celú pôžičku splatil až po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, tak na túto sumu by nemohlo byť pri vyporiadaní prihliadnuté, pretože hodnota rekonštrukcie bola od jej vynaloženia v rokoch 1997-1998 až do dňa rozhodnutia súdu (za dobu takmer 23 - 24 rokov) v celom (prevažnom) rozsahu redukovaná opotrebením, na ktorom sa podieľal takmer výlučne žalovaný, keďže len on predmetné byty v tomto období užíval (porovnaj judikát R 43/1974); c/ sumu 300.000,- Sk - pôžička na zapltenie kúpnej ceny za byt č. 8 na Narcisovej č. 48, ktorú podľa žalovaného zaplatil z pôžičky vo výške 300.000,- Sk, ktorú mu požičal veriteľ MUDr. G. O. na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 27.6.1997. Na preukázanie tohto tvrdenia predložil žalovaný zmluvu o pôžičke peňazí zo dňa 27.6.1997, podľa ktorej veriteľ MUDr. G. O. požičal dlžníkovi JUDr. D. U. peniaze v sume 300.000,- Sk za účelom odkúpenia 1-izbového bytu č. X na P. č. XX, na ktorej je rukou dopísaná poznámka „týmto potvrdzujem, že som dňa 16.12.2002 prevzal od D. U. dlh v čiastke 300.000,- Sk, slovom: tristotísíc korún slovenských, a to v hotovosti.“ Žalovaný ďalej predložil potvrdenie o prevzatí finančnej hotovosti zo dňa 27.6.1997 a uznanie tohto dlhu zo dňa 10.12.1998. H. M. H. vo svojej výpovedi uviedol, že vystupoval ako svedok pri tejto pôžičke, zmluvu sám pripravoval, pričom peniaze boli požičané v hotovosti v kancelárii, v zamestnaní, za jeho účasti. Žalobkyňa tento záväzok žalovaného poprela a poukázala na skutočnosť, že žalovaný vybral dňa 17.6.1997 z vkladnej knižky vedenej vo VÚB, a.s. sumu 330.000,- Sk, ktorá mala byť použitá práve na úhradu kúpnej ceny za uvedený byt. Súd prvej inštancie mal v konaní na základe vykonaného dokazovania preukázané, že žalovaný si na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 27.6.1997 požičal sumu 300.000,- Sk od MUDr. G. O., že dňa 17.06.1997 vybral z vkladnej knižky vedenej vo VÚB, a.s. sumu 330.000,- Sk a tak nie je zrejme (v konaní to nebolo preukázané), z akého dôvodu si krátko po výbere sumy 330.000,- Sk požičal ďalšiu sumu 300.000,- Sk a ako presne s týmito sumami naložil. Uvedené musí ísť na ťarchu žalovaného, ktorý v konaní nepreukázal ako naložil so sumou 330.000,- Sk vybranou dňa 17.6.1997 z vkladnej knižky vedenej vo VÚB, a.s., keď tvrdil, že túto sumu zobrala so sebou žalobkyňa, keď sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, ale toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom žalobkyňa ho v celom rozsahu odmietla a uviedla, že táto suma bola použitá práve na úhradu kúpnej ceny za byt č. X na P. č. XX. Z uvedeného dôvodu prvoinštančný súd vychádzal z toho, že na úhradu kúpnej ceny a poplatkov spojených s prevodom bytu č. X bola použitá suma 330.000,- Sk vybratá žalovaným dňa 17.6.1997 z vkladnej knižky vedenej vo VÚB, a.s., preto v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov neprihliadol na uvedenú pôžičku s tým, že ak by na ňu aj prihliadol, musel by zároveň zaradiť do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 330.000,- Sk, ktorú žalovaný vybral dňa 17.6.1997 z vkladnej knižky vedenej vo VÚB, a.s., pričom však žiadnym spôsobom nevysvetlil a ani nepreukázal, ako s touto sumou naložil. V konečnom dôsledku by tak dospel k rovnakému záveru. Na základe vykonaného dokazovania dospel prvoinštančný súd potom k záveru, že do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria: 1. byt č. X na P. č. XX (v hodnote 107.600,17 €), 2. byt č. X. na P. č. XX (v hodnote 90.596,13

€), 3. garáž č. 532 na ul. L. B. (v hodnote 13.400,- €), 4. peňažný ekvivalent hodnoty členského podielu prislúchajúceho k bytu č. XX v bytovom dome na ul. J. H. č. X, ku dňu zániku spoločného členstva sporových strán v družstve, t.j. ku dňu 6.3.2001 (v hodnote 43.974,78 €), 5. peňažný ekvivalent osobného motorového vozidla zn. Škoda Felicia LXi, rok výroby XXXX, ŠPZ: Y. XX XX (v hodnote 1.792,47 €), 6. obedová porcelánová súprava pre 6 osôb (v hodnote 82,99 €), 7. štyri kusy obrazov v rámoch (v hodnote 82,99 €), spolu majetok v hodnote 257.529,53 €. V konaní bolo potrebné vyporiadať i splátky mladomanželskej pôžičky po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo výške 11.200,- Sk (371,77 €), ktoré žalovaný zaplatil zo svojho na spoločný majetok. Poukázal na to, že pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán vychádzal z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka s odkazom na platnú judikatúru a po zohľadnení všetkých zákonných kritérií dospel k záveru, že v prejednávacom prípade neboli dané také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali odklon od zásady rovnosti podielov. Medzi žalobkyňou a žalovaným nebolo sporné (súd nemal preukázaný opak), že obaja manželia pracovali a starali sa o spoločnú domácnosť (až do odchodu žalobkyne zo spoločnej domácnosti), že sa starali o ich spoločnú maloletú dcéru (najprv spolu a potom každý z nich samostatne). Samotné opustenie spoločnej domácnosti a nájdenie si nového (mimomanželského) vzťahu nie je dôvodom na disparitu podielov, pokiaľ sa zásadnejším spôsobom nepremietlo do hospodárenia so spoločným majetkom alebo do starostlivosti o rodinu. Uvedené však v konaní nebolo zistené (preukázané). Ani skutočnosť, že byt č. X bol pôvodne pridelený žalovanému jeho zamestnávateľom nie je dôvodom na disparitu podielov, pretože takéto uspokojovanie bytových potrieb rodiny je v rodinných vzťahoch bežné a nezakladá žiadny výnimočný podiel zásluh na nadobudnutí spoločného majetku. Dôvodom na nerovnosť podielov nebolo ani to, že žalovaný sa po odchode žalobkyne sám staral o spoločné nehnuteľnosti a hradil nevyhnutné náklady s tým spojené. Ako už bolo uvedené, tieto nehnuteľnosti využíval výlučne žalovaný, ktorý žalobkyni bránil v ich užívaní. V takej situácii je logické, že starostlivosť a náklady s tým spojené nesie takisto len žalovaný. Zo všetkých týchto dôvodov vychádzal z toho, že podiely žalobkyne a žalovaného sú rovnaké. Pri rozhodovaní o tom, ktoré konkrétne časti majetku majú pripadnúť tomu-ktorému manželovi, vychádzal z účelného využitia jednotlivých vecí a z toho, aby suma, ktorú bude jeden z manželov povinný zaplatiť druhému manželovi na vyrovnanie podielov, bola pokiaľ možno čo najnižšia. Prednosť má rozdelenie majetku medzi manželov pred prikázaním majetku len jednému z manželov za náhradu. Prihliadol i na to, ako boli jednotlivé veci užívané manželmi po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 22 Cdo 1280/2011). V konaní nebolo sporné, že žalovaný býva v byte č. X na P. č. XX (spolu so svojou novou rodinou) a byt č. X na P. č. XX používa na svoje podnikateľské účely, resp. ho prenajíma. Tieto dva byty boli prepojené dverami a užívané ako jeden veľký byt, to však nič nemení na tom, že z právneho hľadiska ide o dva samostatné byty, ktoré môžu byť opätovne stavebne oddelené. Samotný žalovaný najprv preferoval také vyporiadanie, aby byt č. X bol prikázaný do jeho vlastníctva a byt č. X do vlastníctva žalobkyne. Až neskôr začal tvrdiť, že byt č. X vôbec nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na Okresnom súde Bratislava II. pritom prebieha medzi žalobkyňou a žalovaným spor vedený pod sp.zn. 9 C 130/2011, v ktorom sa žalobkyňa domáha (výlučného) užívania bytu č. X na P. č. XX na čas do právoplatného skončenia tohto konania. Rozhodol preto tak, že byt č. X na P. č. XX prikázal do vlastníctva žalovaného a byt č. X na P. č. XX prikázal do vlastníctva žalobkyne. Garáž č. XXX na ul. L. B. od počiatku požadovala žalobkyňa, žalovaný s tým súhlasil, z dôvodu ktorého prikázal túto garáž do vlastníctva žalobkyne, ktorej do vlastníctva prikázal taktiež obedovú porcelánovú súpravu pre 6 osôb a štyri kusy obrazov v rámoch, ktoré si zobrala so sebou zo spoločnej domácnosti. Celková hodnota vyporiadavaného majetku činila sumu 257.529,53 €, z čoho polovica predstavuje sumu 128.764,76 €. Žalobkyňa nadobudla majetok v hodnote 104.162,11 € - byt č. X v hodnote 90.596,13 €, garáž č. 532 na ul. L. B. v hodnote 13.400,- €, obedová porcelánová súprava pre 6 osôb v hodnote 82,99 € a štyri kusy obrazov v rámoch v hodnote 82,99 €. Žalovaný nadobudol majetok v hodnote 153.367,42 € - byt č. X v hodnote 107.600,17 €, peňažný ekvivalent hodnoty členského podielu prislúchajúceho k bytu č. XX na ul. J. H. č. X v hodnote 43.974,78 € a peňažný ekvivalent vozidla zn. Škoda Felicia v hodnote 1.792,47 €. Keďže žalovaný nadobudol majetok v hodnote o 24.602,66 € vyššej ako bola polovica hodnoty vyporiadavaného majetku (153.367,42 € - 128.764,76 € = 24.602,66 €), vznikla mu povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie tohto rozdielu sumu 24.602,66 €, od ktorej bolo potrebné odpočítať polovicu zo sumy 11.200,- Sk (371,77 €), t.j. sumu 185,89 €, ktorú žalovaný zaplatil zo svojho na spoločný majetok (splátky mladomanželskej pôžičky po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov). Z uvedeného dôvodu uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov sumu 24.416,77 € (24.602,66 € - 185,89 €).

3.2. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 2, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a ani jednej sporovej strane nepriznal právo na náhradu trov konania. Uviedol, že v

konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd nie je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Pri posudzovaní procesného úspechu v konaní musí súd z uvedeného dôvodu zohľadňovať viacero kritérií. Súd posudzuje procesný úspech či neúspech primárne podľa veľkosti podielu, ktorý bol manželom zo spoločného majetku prisúdený. V prípade, ak sú podiely manželov rovnaké, môže súd prihliadať na procesné návrhy strán o rozsahu a hodnote bezpodielového spoluvlastníctva, či o spôsobe jeho vyporiadania (porovnaj judikát R 42/1972). V prejednávanej veci boli podiely manželov na spoločnom majetku rovnaké, pričom nevyhoveli v celom rozsahu ani jednej zo strán sporu ohľadom ich návrhov o rozsahu a hodnote bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. o spôsobe jeho vyporiadania. Žalobkyňa sa domáhala prikázania bytu č. X na P. č. XX, bol jej prikázaný byt č. X na P. č. XX. Žalovaný sa síce domáhal prikázania bytu č. X na P. č. XX, ktorý mu aj bol prikázaný, avšak o byte č. X na P. č. XX bolo rozhodnuté v rozpore s jeho návrhom. Čo sa týka rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nebolo vyhovené ani jednej zo sporových strán. Žalobkyňa žiadala zahrnúť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov aj sumu 180.000,- Sk (5.974,- €), ktorú vybral žalovaný dňa 17.6.1997 z účtu v Tatra banke, a.s. a sumu 141.050,- Sk (4.682,- €) vybratú žalovaným dňa 17.6.1997 z vkladnej knižky vedenej vo VÚB, a.s., avšak ani v jednom prípade jej nebolo vyhovené. Žalovaný žiadal zahrnúť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov rôzne hnutelné veci (zlato, norkový kožuch) a finančné prostriedky či záväzky, rovnako mu nebolo vyhovené. Z uvedeného dôvodu nebolo dosť dobre možné určiť procesný úspech sporových strán vo veci a tak sa javilo ako spravodlivé nepriznať právo na náhradu trov konania ani jednej zo strán sporu.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, dôvodiac tým, že na Ústavný súd Slovenskej republiky podal proti Okresnému súdu Bratislava II. sťažnosť na prietahy v konaní, ktorá je práve v štádiu konania, preto nemôže vylúčiť, že napadnutý rozsudok, ktorý vypracoval zákonný sudca ustanovený v roku 2021, môže mať známky iného (neobjektívneho) vyhodnotenia dôkazov a správneho posúdenia veci. Uviedol, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatrí všeobecná cena členského podielu k 3-izbovému bytu č. XX, na ul. J. H. č. 3, nakoľko sa stal členom SBD H. ul. Bratislava dňa 17.5.1976, pričom poplatok s tým spojený zaplatili v sume 3.250,- Sk jeho rodičia a následne na to zaplatili členský podiel v sume 22.319,- Sk. Tento družstevný byt mu bol pridelený dňa 6.7.1988, počas manželstva, ktoré vzniklo dňa 19.7.1986 a bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 23.6.1999, právoplatným dňa 20.5.2000. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru č. 40/2002, zošit 3, spis sp.zn.5 Cdo 29/2000, platnosť dňa 31.7.2000, dovtedy bola cena členského podielu určená príslušným družstvom a zákonom. Okresný súd rozsudkom zo dňa 7.12.2000, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 6.3.2001, zrušil právo spoločného nájmu účastníkov konania k uvedenému bytu a prideliť ho jemu s tým, že žalobkyni sa právo na bytovú náhradu nepriznalo. Dohodou o prevode členských práv a povinností k členskému číslu XXXXX, zo dňa 16.3.2001 sa uskutočnil ku dňu 1.4.2001 za odplatu prevod členských práv a povinností k predmetnému družstevnému bytu z neho na nadobúdateľa J. O. a nájomnou zmluvou zo dňa 12.4.2001 uzavretou medzi SBD Bratislava IV, Bratislava, Polianky č. 9 a J. O., sa stal členom družstva a nájomníkom k predmetnému bytu J. O.. Judikatúra, ktorú uviedla žalobkyňa, je pre prípad, že ešte nedošlo k prevodu členského podielu a môže sa stanoviť trhovacia cena pre účely prevodu. Keďže sa tento prevod členského podielu reálne uskutočnil a došlo k vyplateniu príslušnej čiastky, postačuje konštatovanie o výške vyplateného členského podielu bez rozoberania judikatúry, ktorá je pre iný prípad. Ďalej konštatoval, že ani 1-izbový byt č. X nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď v utorok dňa 17.6.1997 žalobkyňa s dcérou opustila spoločnú domácnosť, dňa 17.6. a dňa 18.6.1997 vybrala žalobkyňa spoločné finančné prostriedky z peňažných ústavov, vkladné knižky zobrala zo spoločnej domácnosti dňa 17.6.1997, vo štvrtok dňa 19.6.1997 sa s ním žalobkyňa stretla a oznámila mu, že v sobotu dňa 21.6.1997/ sa vráti od mamy späť k nemu na P. č. XX, Bratislava a to bol dôvod na podpísanie kúpnej zmluvy na prevod bytu. Bez návratu manželky do spoločnej domácnosti by sa prevod neuskutočnil. V piatok dňa 20.6.1997, v dopoludňajších hodinách žalobkyňa vykradla byt č. X na P. č. XX, on bol v tom čase v práci, s odkazom na výpoveď svedka, dcéry D. U., ktorej výpoveď potvrdili aj jeho dvaja svedkovia. V piatok dňa 20.6.1997, cca o 14.00 hod. podpísali účastníci konania kúpnu zmluvu na prevod predmetného 1-izbového bytu na Notárskom úrade JUDr. I. Z.. V sobotu dňa 21.6.1997 žalobkyňa odletela z Rakúska (Viedeň) s dcérou D. do Kanady za terajším manželom, s ktorým už udržiavala polročný vzťah. V Kanade zotrvali cca 8 rokov a následne sa presťahovali do Prahy, kde žijú dodnes. To bol vlastne pripravený scenár, ktorý predchádzal podpísaniu kúpnej zmluvy. V spoločenskom zriadení, ktoré si ctí právo a slušnosť sa to nazýva podvod na bezpodielovom spoluvlastníctve manželov za účelom získania finančného prospechu značného rozsahu na jeho úkor. Tento podvod súd prvej inštancie odignoroval a nezohľadnil, za akých podmienok sa táto transakcia uskutočnila, či pri tom nebol porušený zákon, spáchaný trestný čin, prečin a či celá aktivita

žalobkyne v čase od 17.6.1997 do 21.6.1997 nemala iba jediný cieľ, získať majetkový prospech v rámci bezpodielového spoluvlastníctva manželov na jeho úkor (výber finančných prostriedkov z peňažných ústavov, vykradnutie bytu bez jeho prítomnosti, podpis kúpnej zmluvy na prevod 1-izbového bytu č. X, a to 16 hodín pred odchodom do Kanady). Vlastníkmi nehnuteľnosti sa stal so žalobkyňou 8 mesiacov po podpísaní kúpnej zmluvy a 8 mesiacov po opustení spoločnej domácnosti žalobkyňou, t.j. v čase, keď už žalobkyňa žila v spoločnej domácnosti s iným mužom v Kanade, s ktorým už čakala dieťa. Ďalej konštatoval, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria nasledovné finančné prostriedky. Dňa 17.6.1997 uskutočnil výber z peňažných ústavov, a to z VÚB sumu 330.000,-Sk, na účte zostalo 170.000,- Sk a z Tatra banky sumu 180.000,- Sk, ktoré boli určené na kúpu a rekonštrukciu bytu č. X. Hotovosť, ktorú vybral v sume 330.000,- Sk a 180.000,- Sk bola uložená v spálni vedľa vkladnej knižky VÚB v byte č. X na P. č. XX a bola odcudzená žalobkyňou spolu s vkladnou knižkou VÚB na sumu 170.000 - Sk dňa 17.6.1997 a knižkou VÚB na valutový vklad 30.300,- ATS, ktorý vklad vybrala žalobkyňa dňa 18.6.1997, teda na druhý deň po opustení spoločnej domácnosti. To jednoznačne preukazuje, že žalobkyňa zobrala vkladnú knižku zo spoločnej domácnosti dňa 17.6.1997 a taktiež finančnú hotovosť 510.000,- Sk. On až v piatok dňa 20.6.1997, v deň vykradnutia bytu č. X zistil, že chýbajú aj peňažné prostriedky na kúpu a rekonštrukciu bytu č. X a vkladné knižky. Hotovosť, zostatok na vkladnej knižke VÚB v sume 170.000,- Sk, ktorú pri výbere peňažných prostriedkov v sume 330.000,- Sk ponechal na vkladnej knižke, bola vybraná z peňažného ústavu žalobkyňou až po jej príchode do Bratislavy v septembri 1997. Aj tu je preukázané, že nemal tušenia čo zamýšľa žalobkyňa, ide ale o ďalší dôkaz, ktorý potvrdzuje, že žalobkyňa dňa 17.6.1997, pri opustení spoločnej domácnosti, zobrala finančné prostriedky a vkladné knižky. Jednoznačne preukázať, že žalobkyňa odcudžila sumu 510.000,- Sk nie je v jeho silách, ale je nepriamy dôkaz, že žalobkyňa v uvedený deň odcudžila vkladné knižky, z ktorých vybrala peňažné prostriedky. Je ďalej dôkaz, že on z vkladnej knižky nevybral celú čiastku, pretože na to nemal dôvod (v peňažnom ústave na vkladnej knižke ešte ponechal sumu 170.000,- Sk) a peniaze uložil do bytu č. X, v ktorom mal trvalé bydlisko so žalobkyňou. Ďalej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria finančné prostriedky získané predajom elektroniky, finančné vyjadrenie obchodného tovaru (kožuch, zlato, atď.), nevyhnutné platby spojené s užívaním bytu č. X, č. X a garáže, ako aj daň z nehnuteľnosti za uvedené byty. Aj keď žalobkyňa v predmetných bytoch nebývala, je povinná sa podieľať na nevyhnutných platbách. Počas jej 8-ročného pobytu v Kanade o byty vôbec nemala záujem. Zopakoval, že žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť dňa 20.6.1997, ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 20.5.2000 a od 5.9.1997 do 31.12.1998 bola ich spoločná dcéra, vtedy 10-ročná D., výlučne v jeho výchove v Bratislave, 16 mesiacov. Od 1.1.1999 do rozvodu manželstva, do 20.5.2000, bola dcéra u žalobkyne v Kanade, 16 mesiacov a 20 dní. V tomto krátkom čase minula žalobkyňa podľa jej tvrdenia, ktoré súd prvej inštancie jednoznačne akceptoval, na výchovu a starostlivosť dcéry vysokú finančnú čiastku z finančných prostriedkov nadobudnutých nimi počas manželstva. Bola maloletá, 10-ročná, preto jej žalobkyňa nemohla kúpiť rodinný dom, jachtu, ani motorové vozidlo či motocykel. A zlata si zobrala zo spoločnej domácnosti dostatok. Do uvedených finančných spoločných prostriedkov sa musia započítať i finančné prostriedky z detského vkladu. Prvoinštančný súd bez pochybnosti prijal údaje poskytnuté žalobkyňou ako jednoznačný dôkaz, že finančné prostriedky boli využité výlučne na dieťa, na financovanie detských táborov a zubára. Vôbec neskúmal vierohodnosť dokladov a neporovnal ceny na Slovensku, pritom on riadne platil na dcéru výživné stanovené mu súdom. Dcéra dostala od účastníkov konania (správne strán sporu, poznámka odvolacieho súdu), ako to posúdil prvoinštančný súd, dar vo výške detského vkladu, cca 23.000,- €, ktorý bol dostatočný na jej výchovu do 18. rokov. To zaváňa riadnym podvodom, čo súd prvej inštancie tiež odignoroval a vôbec neakceptoval dôkazy predložené navrhovateľom, výsluchy svedkov, písomné dôkazy a spochybnil ich vierohodnosť. Na druhej strane prijal aj tak zaujatý dôkaz predložený vo výpovedi svedka, dcéry D., ktorá v inkriminovanom čase mala 10 rokov, avšak na súde vypovedala presne podľa scenára právneho zástupcu žalobkyne a s obdivuhodnou pamäťou (on si po 20. rokoch už nepamätal, ako naložil s motorovým vozidlom bez nahliadnutia do spisu). V spise sa nachádza tvrdenie žalobkyne, že v prípade úspechu, všetko nadobudnuté od neho, daruje dcére. Tak to dcéra, svedok žalobkyne, mala vážny záujem na správne naučenej výpovedi pred súdom. Prvoinštančný súd vyhodnotil ako jednoznačný dôkaz i tvrdenia matky žalobkyne, čo ako dôkaz vôbec nemal byť akceptovaný. Má za to, že ním predložené dôkazy a argumenty v konaní nesprávne vyhodnotil súd prvej inštancie, ale dôkazy žalobkyne jednoznačne akceptoval, hoci sú dôvodné pochybnosti o ich vierohodnosti a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je daný odvolací dôvod v súlade so zákonom. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne inému okresnému súdu v Bratislave, z dôvodu zaujatosti.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že členský podiel k bytu č. XX na ul. J. H. X v Bratislave nadobudli strany sporu počas trvania manželstva v roku 1988, členský podiel v plnej výške zaplatili spoločne z prostriedkov z ich bezpodielového spoluvlastníctva. Bola so žalovaným spoločnými nájomcami a obom spoločne patrila aj členský podiel. Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II. pod sp.zn. 20 C 480/00, sa žalovaný stal výlučným nájomcom tohto bytu a tým získal majetkový prospech v hodnote trhovej hodnoty členského podielu prislúchajúceho k bytu vo výške 43.974,- € podľa znaleckého posudku. Dala do pozornosti, že žalovaný následne konal účelovo a v rozpore s dobrými mravmi, keď svoj členský podiel k predmetnému bytu najprv previedol na inú osobu a potom ho znovu nadobudol od tejto osoby na základe darovacej zmluvy zo dňa 24.3.2004, V-XXXX/XX (list vlastníctva č. XXXX zo dňa 3.2.2009 bol založený do spisu na pojednávaní konanom dňa 4.2.2009), čo pred súdom tajil. To znamená, že prevod členského podielu k bytu bol len pokus žalovaného predstierať, že sa zbavil členského podielu k bytu, aby jej nemusel vyplatiť skutočnú hodnotu tohto členského podielu v rámci vypořádania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Následne, po uvedenom spätnom darovaní, žalovaný tento byt predal kúpnu zmluvou zo dňa 13.5.2011, V-XXXXX/XX, za reálnu trhovú hodnotu 3-izbového bytu, čiže sa obohatil na jej úkor z predaja bytu, ktorý nadobudli počas trvania manželstva z prostriedkov z ich bezpodielového spoluvlastníctva. S použitím terminológie žalovaného v jeho odvolaní možno takéto konanie žalovaného označiť ako „podvodné“ a je evidentné, že žalovaný si necíti „právo a slušnosť.“ Poukázala aj na to, že žalovaný sa už v roku 1993 pokúsil protiprávnym konaním previesť jej členský podiel na tomto družstevnom byte na svojich rodičov. Podľa uznesenia Obvodného oddelenia PZ Dúbravka zo dňa 11.3.1998, č.k. ČTS: ORP-1022/DK-97, sa žalovaný dopustil trestného činu podvodu a trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery tým, že predložil falošné splnomocnenie na SBD Bratislava IV, ktoré na základe tohto splnomocnenia previedlo jej členský podiel v uvedenom byte na rodičov žalovaného bez jej vedomia. V tejto súvislosti poukázala na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.7.2000, sp.zn. 5 Cdo 29/2000 (R 4/2002), ZSP 63/2000; sp.zn. 3 Cdo 56/2008, sp.zn. 6 M Cdo 18/2011 a rozhodnutie tzv. veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 31 Cdo 2428/2000. K bytu č. X na P. č. XX konštatovala, že strany sporu nadobudli 1-izbový byt č. X počas trvania manželstva, kúpna cena vo výške 188.950,- Sk bola zaplatená zo spoločných finančných prostriedkov. Žalovaný osobne vybral z vkladnej knižky č. XXXXXXXXXXXX (č.l. spisu 94), založenej dňa 7.4.1997 vo VÚB, a.s. dňa 17.6.1997 sumu 330.000,-Sk, ktorá bola použitá na zaplatenie kúpnej ceny bytu. Na pojednávaní konanom dňa 11.10.2004 žalovaný sám uviedol, že tento byt patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (položka 40, č.l. spisu 108), ale v odvolaní tvrdí presný opak a klame o „podvode.“ K dôvodom rozvratu manželstva dodala, že so žalovaným sa rozviedla pre jeho alkoholizmus, agresívne správanie pod vplyvom alkoholu a jeho nevery. Nedá nepostrehnúť, že žalovaný svoju vlastnú dcéru vo svojom odvolaní označuje iba ako „svedkyňu žalobkyne.“ Podľa nej sa mal žalovaný riadiť vo svojom živote ustanoveniami Zákona o rodine a nie ich teraz iba citovať. Žalovaný hrubo klame, keď vo svojom odvolaní na strane 3 tvrdí, že v čase podpisu kúpnej zmluvy dňa 20.6.1997 čakala ona dieťa, pretože jej ďalšia dcéra, ktorú má so svojím súčasným manželom, sa jej narodila dňa 7.3.2002, t.j. takmer päť rokov po uzavretí predmetnej kúpnej zmluvy, čo žalovaný veľmi dobre vie. K finančnej hotovosti dôvodila, že z vkladnej knižky č. XXXXXXXXXXXX, založenej dňa 7.4.1997 vo VÚB, a.s., žalovaný dňa 17.6.1997 vybral finančnú hotovosť vo výške 330.000,-Sk, ktorá bola použitá na zaplatenie kúpnej ceny za byt č. X na P. č. XX v Bratislave. Zároveň žalovaný vybral z účtu Tatra banky, a.s. sumu 180.000,- Sk (č.l. 117) a použil ich neskôr na rekonštrukciu uvedeného bytu. Ona žiadne finančné prostriedky z bytu neodcudzila, toto tvrdenie žalovaného je hrubá lož, keď on okamžite po jej odchode zo spoločnej domácnosti vymenil zámok a vstup do ich spoločného bytu jej dodnes neumožňuje, čo je i predmetom súdneho sporu o určenie spôsobu užívania spoločnej veci na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 9 C 130/2011. K platbám spojených s užívaním nehnuteľností a údajnej pôžičke konštatovala, že náklady spojené s užívaním bytov č. X, č. X na P. č. XX v Bratislave a na garáž na ulici L. B. sú osobné výdavky žalobcu (pravdepodobne žalovaného, poznámka odvolacieho súdu) spojené s jeho užívaním spoločného majetku. Tento majetok nadobudli spoločne ako manželia počas trvania manželstva, pričom úžitok z tohto spoločného majetku od roku 1997 doteraz má výlučne žalovaný, ktorý jej nemorálne a protiprávne bráni v užívaní tohto ich spoločného majetku, čo počas celého konania vôbec nepopieral a v tejto súvislosti podala aj žalobu na určenie spôsobu užívania spoločnej veci. Z uvedených dôvodov žalovaný nemá žiaden právny nárok na náhradu uvedených nákladov spojených s užívaním spoločných nehnuteľností. Bolo by absurdné a v rozpore s dobrými mravmi, ak by sa mala podieľať na týchto platbách, hoci jej žalovaný bráni v užívaní jej vlastného majetku a neposkytuje jej žiadnu náhradu za to, že jej znemožnil užívať tieto byty, aj keď patria do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov,

čím jej spôsobuje náklady, napríklad na ubytovanie vždy keď je v Bratislave. Tvrdenie žalovaného, že ona svoj majetok užívať nemôže, ale platiť musí, je v rozpore so zdravým rozumom, hoci „Pozitívne právo nesmie nikdy urážať nepochybný, nepopierateľný a všeobecne uznávaný príkaz praktickej morálky (Eliaš, K.: Základní principy soukromého práva v soudní rozhodovací praxi. In: Soudní rozhledy, 1999, č. 2, s. 41).“ - Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. I. ÚS 457/2010, Zo súdnej praxe 5/2013 s. 222 a 226. Tvrdenie žalovaného, že si musel požičať akékoľvek finančné prostriedky na kúpu bytu č. X je lož, nakoľko zaplatil kúpnu cenu za tento byt zo spoločných finančných prostriedkov, ktoré vybral dňa 17.6.1997 z vkladnej knižky č. XXXXXXXXXXXX, založenej dňa 7.4.1997 vo VÚB, v tento deň vybral hotovosť v celkovej výške až 510.000,- Sk. Ak si žalovaný vôbec požičal sumu 300.000,- Sk dňa 27.6.1997 (iba o 10 dní potom čo vybral sumu 510.000,- Sk zo spoločných prostriedkov) od G. O., tak potom to muselo byť na iný účel ako kúpiť byt č. 8, pretože na jeho kúpu mal viac ako dosť finančných prostriedkov z uvedenej spoločnej vkladnej knižky a účtu v Tatra banke. Preto žalovaný bezpochybné zavádzal veriteľa (poskytovateľa pôžičky) ak mu tvrdil, že si potrebuje požičať peniaze na kúpu bytu č. X a teraz zavádza i súd. Žalovaný rovnako zavádza a zavádzal aj T. Z., keď tvrdí, že si musel požičať 300.000,- Sk na rekonštrukciu bytov č. X, č. X a na nákup nábytku do oboch bytov. Byt č. X bol rekonštruovaný zo spoločných finančných prostriedkov a jeho rekonštrukcia bola ukončená ešte v čase, keď ona žila spolu so žalovaným v jednej domácnosti. Nábytok z bytu č. X neodviezla, čo potvrdila i svedkyňa M. U. na pojednávaní konanom dňa 20.6.2011, keď jasne uviedla, že si žalobkyňa priniesla k nej „len osobné veci“, keď odišla od žalovaného. Túto skutočnosť potvrdil i svedok navrhnutý žalovaným G. W. na pojednávaní konanom dňa 3.4.2013, ktorý tvrdil, že byt bol prázdnejší, keďže „zmizli krabice s označením elektroniky Sony, Panasonic“, ale nevšimol si, že by zmizol akýkoľvek nábytok, nehovoriac o tom, že by bol byt „vybielený“ ako tvrdí svedok M. H. a že „Nejaké sťahovanie nábytku som ja nevidel v tom čase, keď som bol ja prítomný.“ Svedok M. Szabo navyše zavádzal, keď tvrdil, že ona z menšieho bytu č. X „odviezla všetko bytové zariadenie komplet a v druhom väčšom dvojizbovom (byt č.7) nejaké bytové zariadenie nechala.“ V menšom byte č. X nebol žiaden nábytok, tento byt kúpili spoločne ona a žalovaný dňa 20.6.1997 (dátum overenia ich podpisov na uvedenej kúpnej zmluve). Nevie ako mohla vybieliť tento byt dňa 16.6.1997 (dátum kedy sa odsťahovala od žalovaného), keď kúpnu zmluvu na tento byt podpísali až dňa 20.6.1997. Sám žalovaný počas konania viackrát uviedol, že k podpisu zmluvy došlo až niekoľko dní potom ako sa odsťahovala z bytu. Navyše svedok X. G. uviedol na pojednávaní konanom dňa 13.01.2014, že „Celé nakladanie trvalo asi 10 - 15 minút... Aké veci sa nakladali sa neviem vyjadriť, trvalo to krátko, ako som už uviedol 10-15 minút“. Dva byty sa reálne nedajú „vybieliť“ za 10 - 15 minút, každý kto sa niekedy sťahoval vie, že to je úplne nereálne. Svedok M. H. evidentne klame, resp. bol zle informovaný žalovaným pred pojednávaním, pretože tak ako svedok W., tak aj tento svedok potvrdil, že sa o predmete sporu rozprával so žalovaným pred pojednávaním. Ešte k uvedenému dodala, že po kúpe bytu č. X zo spoločných prostriedkov, ktoré žalovaný vybral z uvedenej vkladnej knižky vo výške 330.000,-Sk, mu zostala suma 141.050,-Sk (keďže kúpna cena bytu bola vo výške 188.950,- Sk) na rekonštrukciu bytu č. 8. Z uvedeného vyplýva, že ak si žalovaný vôbec požičal sumu 300.000,-Sk dňa 23.7.1997 (iba jeden mesiac potom čo vybral uvedených 510.000,-Sk zo spoločných prostriedkov) od T. Z., tak potom to muselo byť na iný účel ako na rekonštrukciu bytov č. 7, č. 8, nakoľko byt č. X už bol zrekonštruovaný a na rekonštrukciu bytu č. X mal žalovaný spoločné finančné prostriedky v uvedenej výške 141.050,-Sk, ako aj sumu 180.000,-Sk z účtu v Tatra banke a ďalšie spoločné finančné prostriedky na rôznych spoločných účtoch, ktoré mu zostali k dispozícii potom, čo ona opustila spoločnú domácnosť. Záverom uviedla, že počas 19 rokov, čo predchádzajúci zákonný sudca nevedel tento spor ukončiť, žalovaný nepodal žiadnu sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky pre prieťahy, avšak len čo vec prevzal súčasný zákonný sudca, ktorý evidentne mal záujem tento nekonečný súdny spor konečne rozhodnúť, tak žalovaný podal sťažnosť na prieťahy na Ústavný súd Slovenskej republiky s evidentným úmyslom oddialiť rozhodnutie vo veci samej. Navyše žalovaný zároveň tvrdí, že v dôsledku jeho sťažnosti môže rozhodnutie súčasného zákonného sudcu „mať známky iného (neobjektívneho) vyhodnotenia dôkazov a správneho posúdenia veci.“ Takýto postup žalovaného je evidentne špekulatívny, ide o výkon práv, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň je to dôkaz o tom, spolu s vyššie spomenutým prevodom členského podielu a jeho následným prevodom naspäť na žalovaného darovacou zmluvou, protiprávnym bránením jej v užívaní ich spoločného majetku, prevodom členského podielu na základe falošného splnomocnenia, že tvrdeniam žalovaného nemožno veriť. Odvolaciemu súdu preto navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods.1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. I C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 28. septembra 2022; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a právny zástupca žalobkyne upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. I, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

8. Pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolateľ v odvolaní neuvádzal podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

9. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ustanovením § 220 C.s.p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať.

10. V posudzovanej veci sa žalobkyňa domáha vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože medzi ňou a žalovaným neprišlo k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Súd prvej inštancie náležite zistil aké veci patria do bezpodielového vlastníctva strán sporu, ich hodnoty, správne vypočítal aj vyrovnací podiel, ktorý má žalovaný zaplatiť žalobkyňi, pričom sa náležite riadil tým, že pri oceňovaní (hnutelných a nehnuteľných) vecí patriacich do vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu (viď R 42/1972).

11. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného uvedeným v jeho odvolaní, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatrí hodnota členského podielu v bytovom družstve k 3-izbovému bytu č. XX, nachádzajúceho sa v Bratislave, J. H. č. 3, keďže sa stal členom bytového družstva dňa 17.5.1976, poplatok s tým spojený vo výške 3.250,- Sk zaplatili jeho rodičia a následne členský podiel vo výške 22.319,- Sk. Súd prvej inštancie v bode 22.4. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dostatočným a jasným spôsobom vysvetlil, z akého dôvodu zahrnul hodnotu členského podielu k uvedenému bytu do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a na doplnenie dodáva nasledovné. Sám žalovaný v odvolaní uviedol, že uvedený byt mu bol pridelený počas trvania manželstva so žalobkyňou (dňa 6.7.1988, manželstvo so žalobkyňou uzavreli dňa 19.7.1986.), z dôvodu ktorého potom správne zahrnul prvoinštančný súd hodnotu členského podielu za tento byt do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď správne aj konštatoval, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že vyššie uvedené poplatky boli zaplatené výlučne ním, resp. jeho rodičmi. Na podporu uvedeného odvolací súd poukazuje, rovnako ako aj súd prvej inštancie, na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 20 C 480/2000, ktoré inicioval žalovaný (v uvedenom konaní ako žalobca), keď žalobou podanou dňa 6.11.2000 voči žalovanej (v tomto konaní žalobkyňa) žiadal, aby súd zrušil právo spoločného nájmu účastníkov konania k bytu č. XX, nachádzajúceho sa v Y., J. H. č. X a určil neho ako ďalšieho nájomcu s tým, že žalovaná nemá právo na náhradný byt, ani náhradné ubytovanie; v odôvodnení žaloby pritom uviedol, okrem iného, že zmluvou o nájme bytu zo dňa 21.1.1999 vznikol manželom spoločný nájom k uvedenému družstevnému bytu, čo preukázal zmluvou o nájme bytu zo dňa 26.1.1999. Okresný súd Bratislava II. rozsudkom zo dňa 7.12.2000, č.k. 20 C 480/00-39, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.3.2001, zrušil právo spoločného nájmu účastníkov konania k predmetnému bytu s tým, že výlučným nájomcom a členom družstva sa stal žalobca, žalovanej nebolo priznané právo na bytovú náhradu a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania proti žalovanej. K odvolacej námietke žalovaného ohľadne všeobecnej hodnoty členského podielu odvolací súd dôvodí, že súd prvej inštancie vychádzal z všeobecnej hodnoty predmetného členského podielu stanoveného znaleckým posudkom č. 46/2016 (č.l. 658), pričom sa správne riadil tým, že v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, bývalých

spoločných nájomcov družstevného bytu a spoločných členov bytového družstva, ktorého súčasťou je i hodnota členského podielu, sa vychádza zo stavu v dobe zániku spoločného členstva rozvedených manželov v družstve, pri určovaní výšky tejto hodnoty ale treba vychádzať z cenových pomerov, ktoré zodpovedajú dobe vyporiadania.

12. Nebolo možné súhlasiť ani s argumentáciou žalovaného uvedenú v jeho odvolaní, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatrí byt č. X., nachádzajúci sa v Bratislave, P. č. XX, keďže sa stal spoločne so žalobkyňou vlastníkom tohto bytu v čase, kedy už žalobkyňa žila osem mesiacov v spoločnej domácnosti s iným mužom v Kanade, pretože uvedené nemá žiaden vplyv na skutočnosť, že predmetný byt nadobudli do vlastníctva strany sporu za trvania ich manželstva. Súd prvej inštancie v bode 22.2. vyčerpávajúcym spôsobom odôvodnil, z akého dôvodu uvedený byt patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a dodáva, že tento byt spočiatku navrhol žalovaný zahrnúť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a prikázať sebe, ale počas konania začal tvrdiť opak. Dôvody uvedené v odvolaní žalovaného týkajúce sa priebehu udalostí, ktoré predchádzali podpisu kúpnej zmluvy na predmetný byt s poukazom na to, kedy žalobkyňa s dcérou opustila spoločnú domácnosť, že mu mala odcudziť vkladné knižky, hnutelné veci a kedy bola podpísaná kúpna zmluva na predmetný byt, nemajú vplyv na iný záver, než vyslovil prvoinštančný súd v napadnutom rozhodnutí, a to že tento byt nadobudli spoločne strany sporu počas trvania ich manželstva, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, preto predmetný byt správne zahrnul do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na doplnenie odvolací súd dodáva, že z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 23.6.1999, č.k. 17 C 125/97-93, ktorým bolo manželstvo sporových strán rozvedené vyplýva, že príčiny rozvratu manželstva sporových strán súd zistil na strane žalobkyne i žalovaného, ktorý požíval alkohol, pod vplyvom ktorého bol agresívny, žalobkyňa sa snažila situáciu riešiť dohovorami žalovanému a keď sa nič nezmenilo, riešila situáciu tak, že nadviazala známosť s iným mužom a následne opustila spoločnú domácnosť.

13. K tvrdeniu žalovaného v odvolaní, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria finančné prostriedky vo výške 510.000,- Sk odvolací súd dôvodí, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o nezaradení týchto finančných prostriedkov do masy bezpodielového spoluvlastníctva, ktorý záver aj dostatočne odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Žalovaný v odvolaní uvádzal rovnaké dôvody, ako v konaní pred prvoinštančným súdom týkajúce sa výberu uvedených finančných prostriedkov z peňažných ústavov ním a žalobkyňou, pričom neuviedol v čom považuje záver súdu prvej inštancie o nezaradení týchto finančných prostriedkov do bezpodielového spoluvlastníctva manželov za nesprávny, keď ani neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by mohli zvrátiť výsledky doteraz vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci v tejto časti. Ak žalovaný tvrdil, že finančné prostriedky patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, mal na preukázanie tohto tvrdenia povinnosť označiť dôkazné prostriedky spôsobilé preukázať pravdivosť tohto tvrdenia. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien, po prvé ide o bremeno tvrdenia, ktoré môže privodiť jej úspech v konaní a po druhé, že musí svoje tvrdenia aj preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie čl. 8 C.s.p., v spojení s § 185 C.s.p. (§ 120 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Uvedený článok stanovuje dôkaznú povinnosť strán sporu v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na strane sporu a v prípade, ak neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú aj tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, ale hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena, ako aj nositeľa dôkazného bremena. Z právnej teórie vyplýva, že skutočnosti

navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že predmetná finančná suma bola spotrebovaná počas trvania manželstva sporových strán, resp. že ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov neexistovala a tak správne prvoinštančný súd nezaradil túto sumu do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

14. Odvolací súd nesúhlasí ani s argumentáciou žalovaného uvedenou v jeho odvolaní, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria finančné prostriedky získané predajom elektroniky a finančné vyjadrenie obchodného tovaru (kožuch, zlato, atď.), pričom vôbec neuviedol, aká výška finančných prostriedkov za predaj uvedených vecí by mala byť podľa neho predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takže netvrdil skutočnosti, ktoré by boli podkladom na preskúmanie oprávnenosti jeho odvolania voči napadnutému rozsudku v tejto časti, teda v čom súd prvej inštancie pochybil, ak nezaradil do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov aj finančné prostriedky (ich konkrétnu výšku) za predaj elektroniky a obchodného tovaru. Odvolací súd má za to, že prvoinštančný súd sa riadne v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal s tým, prečo uvedené finančné prostriedky neboli zaradené do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a svoj záver v bodoch 23.3. a 23.4. riadne odôvodnil. Nebolo možné prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného, že prvoinštančný súd neakceptoval dôkazy predložené navrhovateľom (pravdepodobne ním, t.j. žalovaným, poznámka odvolacieho súdu), výsluchy svedkov, písomné dôkazy a spochybnil ich vierohodnosť, ale na strane druhej prijal dôkaz dcéry D., pretože v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie náležite vysvetlil, ktoré dôkazy vykonal, z akých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil, a to jednak dôkazy predložené žalobkyňou i dôkazy predložené žalovaným.

15. Za nedôvodné považoval odvolací súd aj tvrdenia žalovaného uvedené v odvolaní o tom, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria nevyhnutné platby spojené s užívaním bytov č. 7, č. 8, garáže a daň z nehnuteľností za tieto byty, pričom v plnom rozsahu súhlasí s dôvodmi uvedenými v bode 25.1. odôvodnenia napadnutého rozsudku a na doplnenie dodáva, že medzi zdroje bezpodielového spoluvlastníctva patria aj príjmy manželov (z pracovného pomeru, podnikateľskej činnosti), z ktorých sa uhrádzajú potreby rodiny, medzi ktoré patria aj poplatky spojené s užívaním bytu, garáže a podobne. Vzhľadom k uvedenému správne prvoinštančný súd uvedené poplatky nezahrnul do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

16. Odvolací súd neprihliadol na námietku zaujatosti žalovaného vznesenú v odvolaní, pretože postráda podstatné náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 52 ods. 2 C.s.p., ktorými sú: 1/ proti komu smeruje, 2/ dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, 3/ kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela, 4/ dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť (§ 52 ods. 2 veta prvá C.s.p.). Absencia čo i len jednej podstatnej náležitosti má ten následok, že súd na takúto námietku zaujatosti neprihliadne a v tomto prípade ani vec nadriadenému súdu nepredloží (§ 52 ods. 2 veta druhá C.s.p.). Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v takom prípade sa rovnako vec nadriadenému súdu nepredkladá (§ 53 ods. 3 C.s.p.). Žalovaný v odvolaní neuviedol konkrétne dôvody prečo by mal predmetnú vec rozhodovať po prípadnom zrušení veci odvolacím súdom iný súd prvej inštancie ako Okresný súd Bratislava II. a ani nekonkretizoval či má byť vo veci zaujatý sudca, ktorý vec prejednal a rozhodol, alebo aj iní sudcovia uvedeného súdu. Odvolací súd poukazuje na to, že v každej námietke zaujatosti musia byť uvedené vyššie citované podstatné náležitosti, ktoré ale žalovaným vznesená námietka zaujatosti nespĺňa.

17. K odvolacím námietkam o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu odvolací súd dodáva, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ustanovení § 191 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli sporové strany. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napríklad § 192, § 193, § 205 C.s.p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce

najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanej veci súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil; z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový nálež súdu. Okolnosti namietané žalovaným vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou prvoinštančného súdu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

18. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

19. Napadnutý rozsudok odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. i vo výroku IV. o náhrade trov konania, keď žalovaný podal odvolanie voči celému rozsudku súdu prvej inštancie, avšak odvolanie vo vzťahu k tomuto výroku vôbec neodôvodnil, preto odvolací súd osobitne nepreskúmaval vecnú a právnu správnosť napadnutého rozsudku v uvedenom výroku, pričom žalobkyňa odvolanie nepodala. Odvolací súd zdôrazňuje, že ide o konanie, v ktorom je súd viazaný žalobou, pričom odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 C.s.p.).

20. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; odvolateľ ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

22. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).